Ludas Matyi

I. évfolyam, 31. szám. **SZATIRIKUS HETILAP** Budapest, 1945 december 16

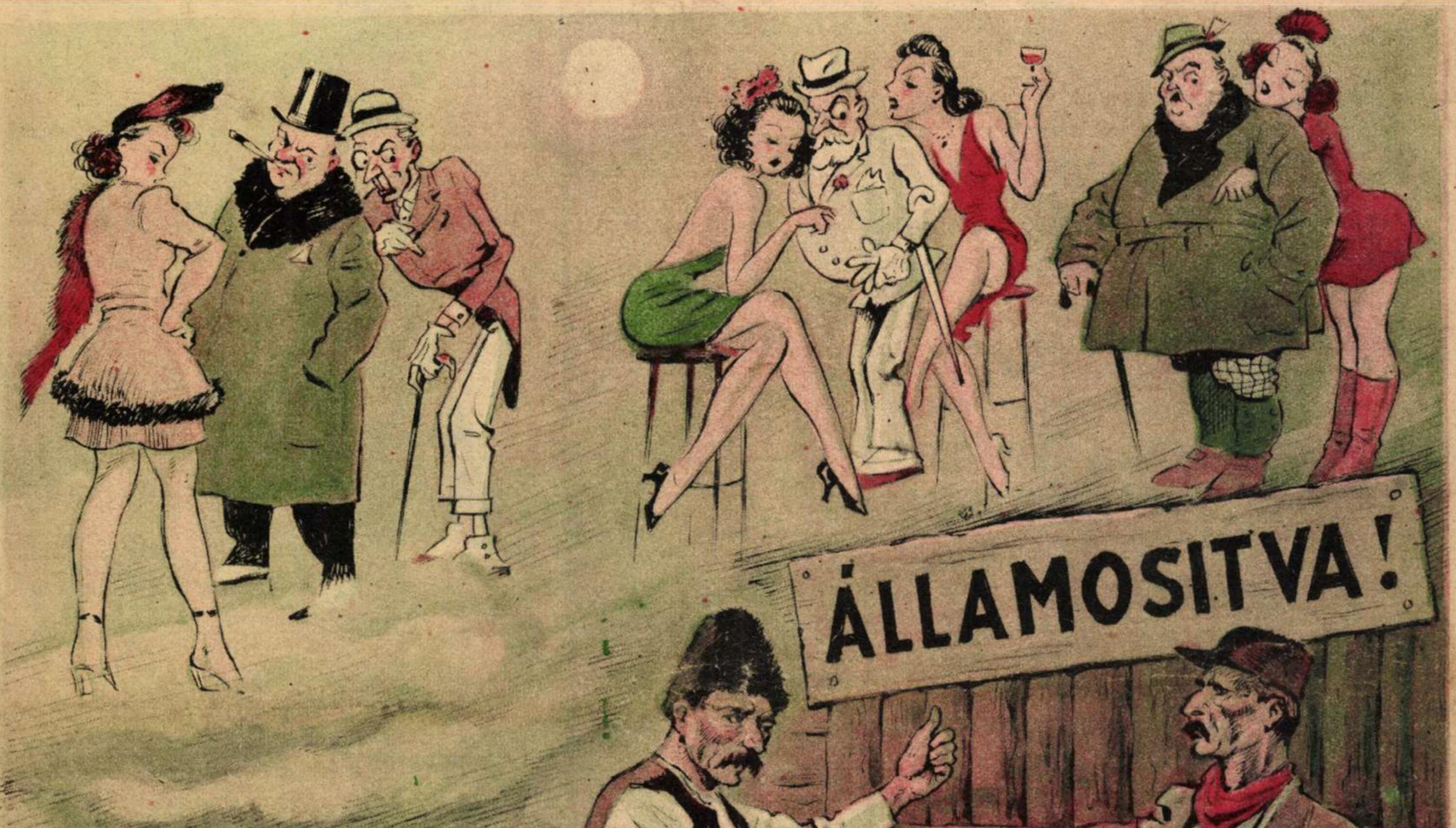

Jó szerencsét!

— A mi dolgunkat, akik a **földből** élünk, már rendbehozták a nyáron, most rendbehozzák a tiéteket is, akik a **föld mélyéből** éltek. Még csak azokkal kellene valamit csinálni, akik a **levegőből** élnek..

ÁRA: 1000 PENGŐ
KÜLFÖLDÖN: 1400 PENGŐ

PEST 1945

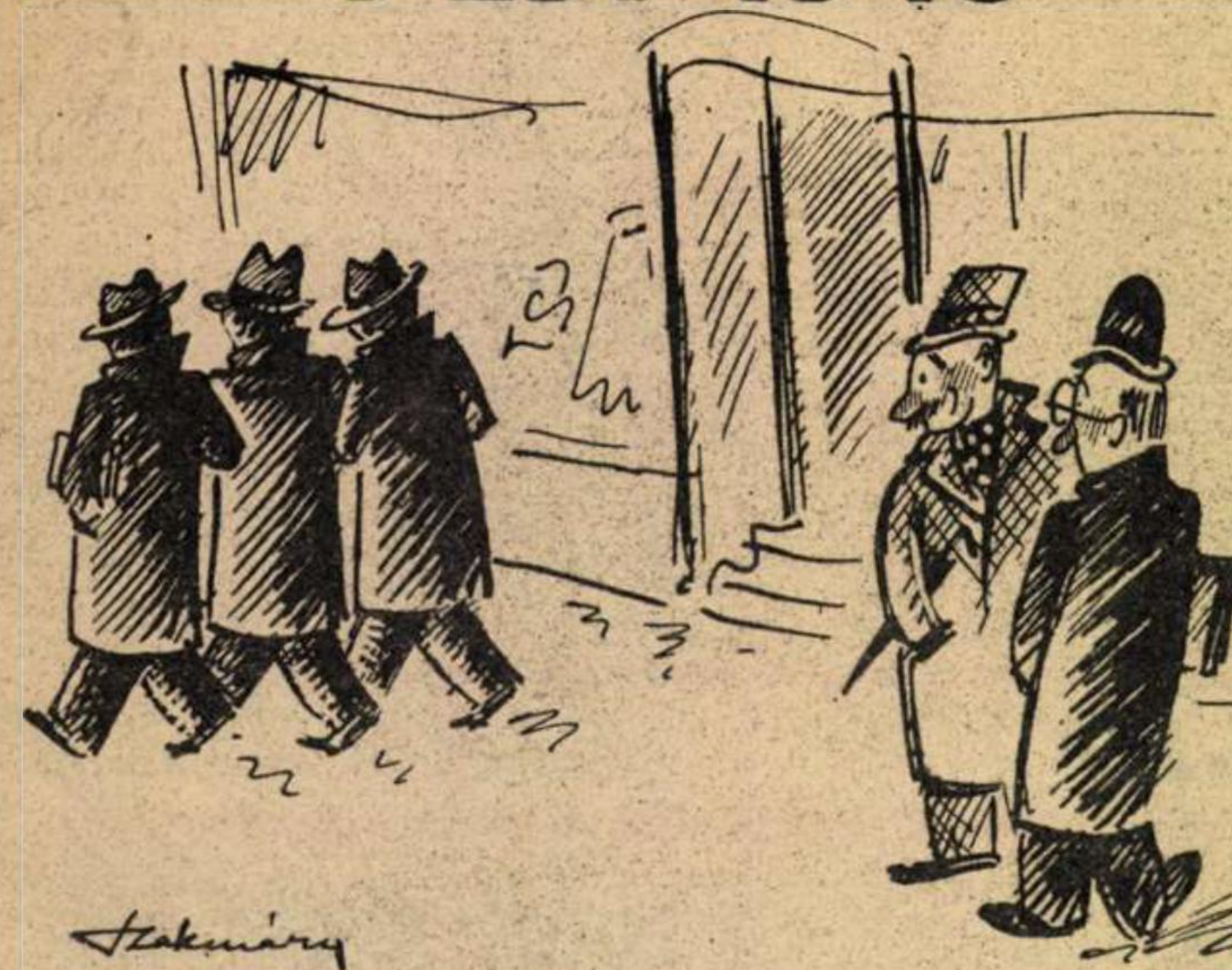

— Ott mennek a Kovácsék.
— A három fivér?
— Dehogy, az anya és a két leánya.

A 7 LEGÉDESEBB VICCE

Orosz teherautó áll az Oktogon-téren. Négy tovaris ül rajta útrakészen.

— *Merre mennek?* — kérdezi valaki tőlük félig magyarul, félig jelbeszéddel.

— *Rosztovba!* — kiált le az egyik.

— *Merre van Rosztov?*

A tovaris megmutatja az irányt.

— *Nagyszerű!* — lelkendezik a kérdező. — *Akkor vigyenek el a Rózsa-utcáig!*

A nagyközönség kérelme

A közellátási minisztériumba 20.000 aláírással ellátott kérvény érkezett a napokban. Az aláírók azt kérik, hogy az élelmiszerjegyek felső részét valamivel vékonyabb papirosból készítsék.

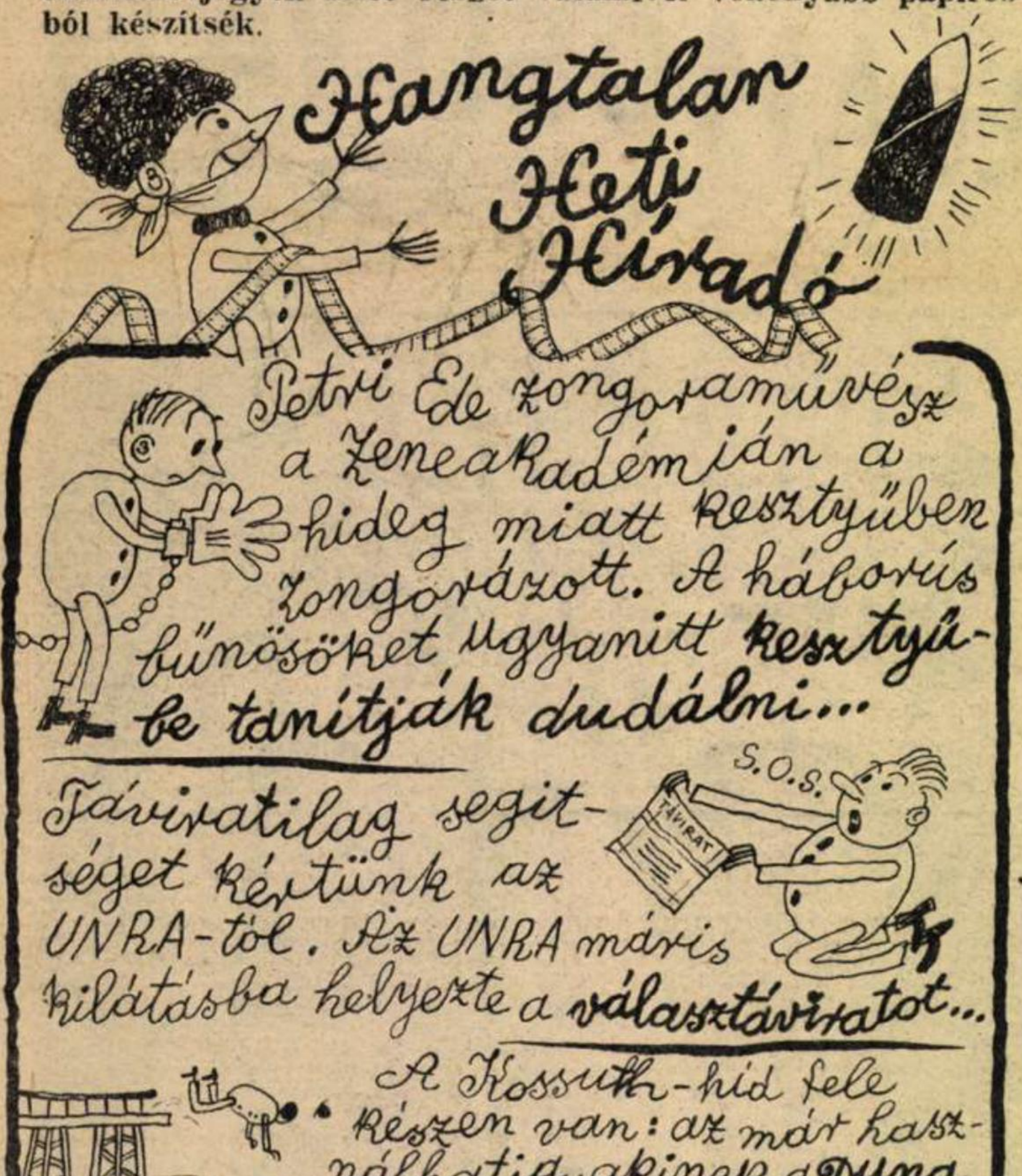

Hangtalan Heti Híradó

Petri Ede zongoraművész a Zeneakadémián a hideg miatt kesztyűben zongorázott. A háborús bűnösöket ugyanitt **kesztyűbe tanítják dudálni...**

Táviratilag segítséget kértünk az UNRA-tól. Az UNRA máris kilátásba helyezte a **választáviratot...**

A Kossuth-híd fele készen van: az már használhatja, akinek a Duna közepén van dolga...

45 vagon élelmiszer van útban Svédországból Budapestre. Az áruk igazságos elosztására a **feketézők már megtették az előkészületeket...**

Endre László becsületsértésért feljelentette Matiszfalvy ügyészt. — Gyilkosnak nevezhetnek — mondotta, — de a **becsületemet, azt nem hagyom!..**

Apropó, feljelentés! Szent-Györgyi Albertet feljelentette a Magyar Tudományos Akadémia, mert Szent-Györgyi egy nyilatkozatában a **reakció melegágyának** nevezte az Akadémiát. Az Akadémia kijelentette, hogy náluk nincs is **melegágy...**

Riport a karácsonyfapiacról

A feleségem kiküldött a karácsonyfapiacra.

— Zsírra, tüzelőre és cukorra már nincs gondunk — mondta. — Most intézzük el ezt is.

— De, fiam... — kezdtem. Általában idáig szoktam eljutni tárgyalásaink során.

— Nincs gondunk — ismételte határozottan a feleségem. — Nyáron folyton zsír, cukor és tüzelő után szaladgáltam hiába.

— És most már van?

— Nincs, de most már nem is szaladgálok utána.

Így kerültem a karácsonyfapiacra. Az első árusnál, akinél megpróbálkoztam, határozott zavarba jöttem; olyan torzonborz volt, hogy nem tudtam, melyik az árus, melyik a karácsonyfa. Találomra megszólítottam az egyik karácsonyfát:

— Hogy a karácsonyfa?

— Ötvenezer, — mondta szemrebbenés nélkül.

— Megőrült?

— Hogy mer így beszélni egy becsületes kereskedővel? Vegye tudomásul, ha nem loptam volna, hatvanért se adnám!

— És az a kisebb?

— Az hetvenezer.

— Húszezerrel drágább, mint a nagyobb?

— Világos. A kisebb karácsonyfában nagyobb a kereslet, mert olcsóbb, tehát nagyobb az értéke, azért drágább, mint a drágább.

A helyzet kezdett kínossá válni, mert én voltam az egyetlen vevő az egész karácsonyfapiacon és az árusok kezdtek körémgyülekezni. Fenyegető szavak röpködtek a levegőben:

— Még ilyen embert nem is láttam! Sok neki az a nyavalyás százezer pengő egy ezüstfenyőért!

A torzonborz, akivel alkudoztam, a vállamra tette a kezét:

— Nézze — mondta kedvesen. — Az olyan embernek, mint maga, legjobb, ha egy használt karácsonyfát vesz.

— Milyen az a használt karácsonyfa? — kérdeztem reménykedve.

— Hát az olyan, hogy tavaly karácsonykor megvették, feldíszítették, a gyerekek lecibálták a szaloncukorral együtt az ágait, akkor belövést kapott a lakás, az elvitte a felsőrészét, két repeszdarab elvitte az alsó részét, nem akarom dícsérni, de még elég jó állapotban volt. Akkor Vízkeresztkor fogták az egészet és eltüzelték. Hát ez a használt karácsonyfa — vigyorgott a torzonborz.

— Szemtelen — jöttem ki a sodromból. — Velem merészel gúnyolódni?! Velem?!

Büszkén hátat fordítottam és határozott, kemény léptekkel távoztam.

Vagy tíz lépést mehettem, akkor meginogtam.

— Hm... — gondoltam. — Hm. Nem olyan világot élünk, hogy az ember még kényeskedjék is.

Visszafordultam és a torzonborzhoz léptem.

— Mondja csak... És mennyibe kerül egy ilyen használt karácsonyfa?

Gergely Miklós

Ez így nem mehet!

— Csodálja, ha antiszemitizmus van? A sógorom is a zsidók miatt ül...

— Ne mondja!

— De bizony. Hatot agyonlőtt.

Készülődés a karácsonyra

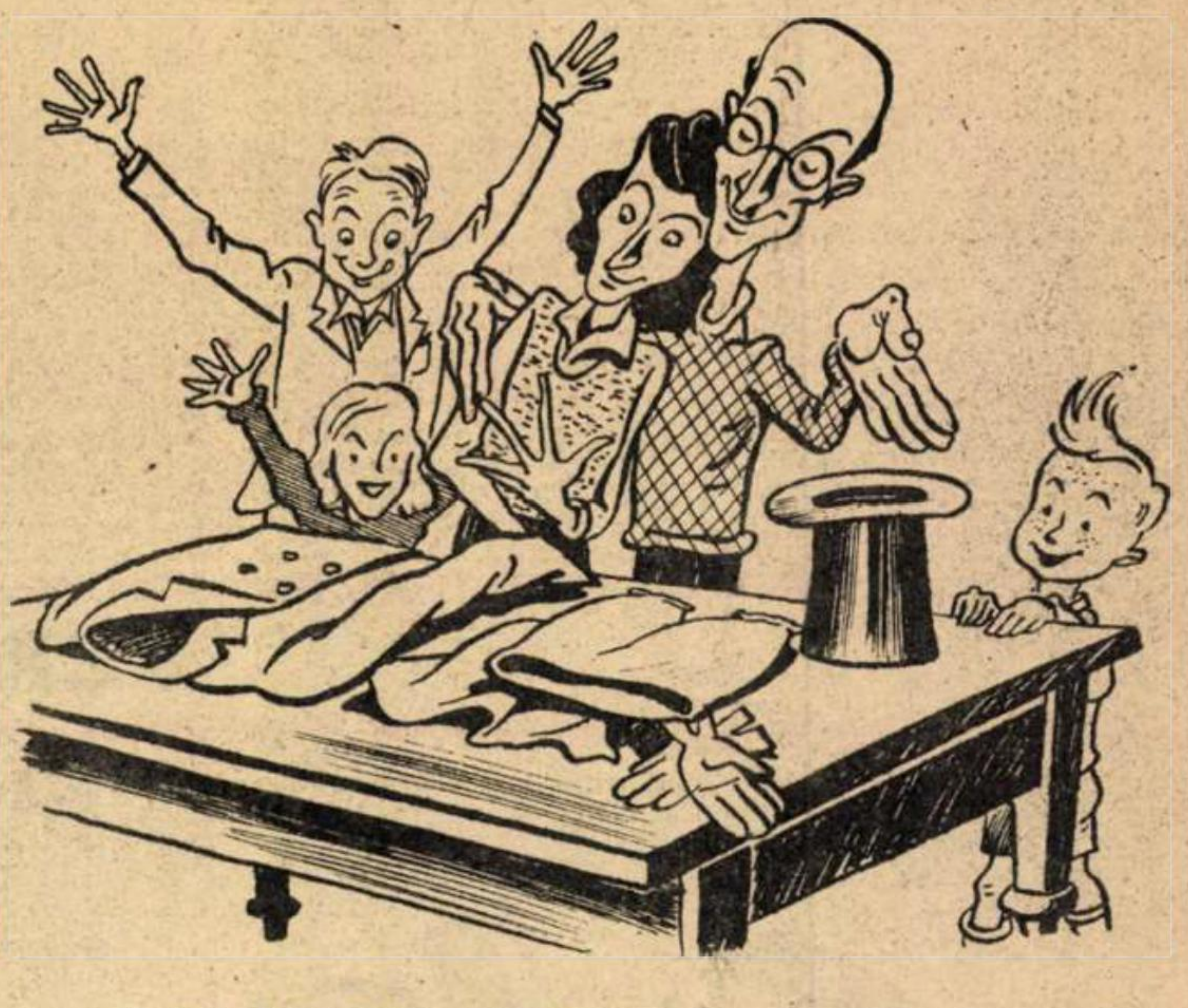

— A zakóból pulykasült lesz, a mama meleg nadrágjából mákosbeigli, a nagypapa cilinderéből pedig iszunk egy jót.

Mondd már

Az adócsalóktól elveszik az iparengedélyt

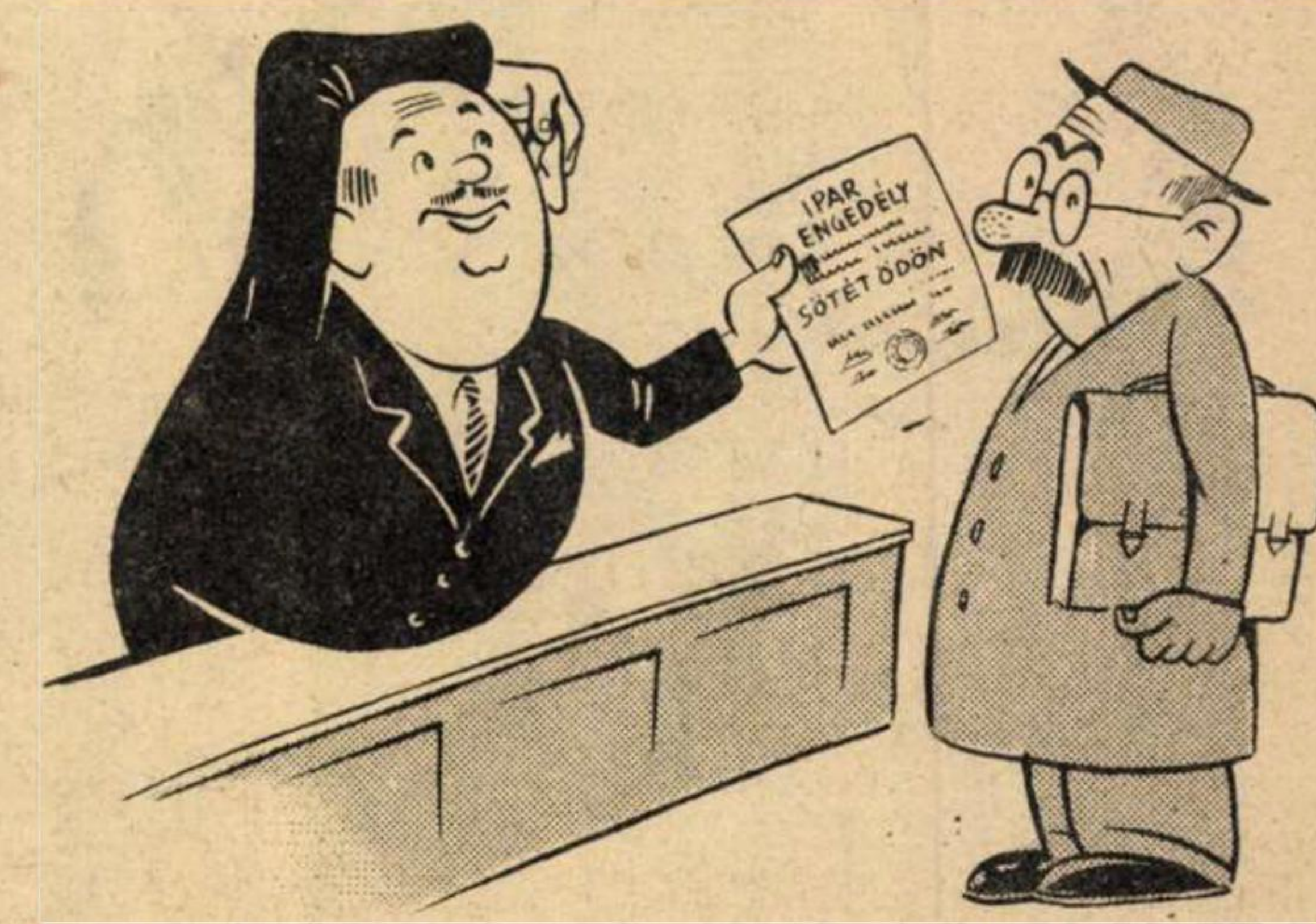

— *Kérem a forgalmiadókönyvet.*
— *Nézze, miért jön így? Itt van az iparengedélyem.*

Szörnyű felfedezés

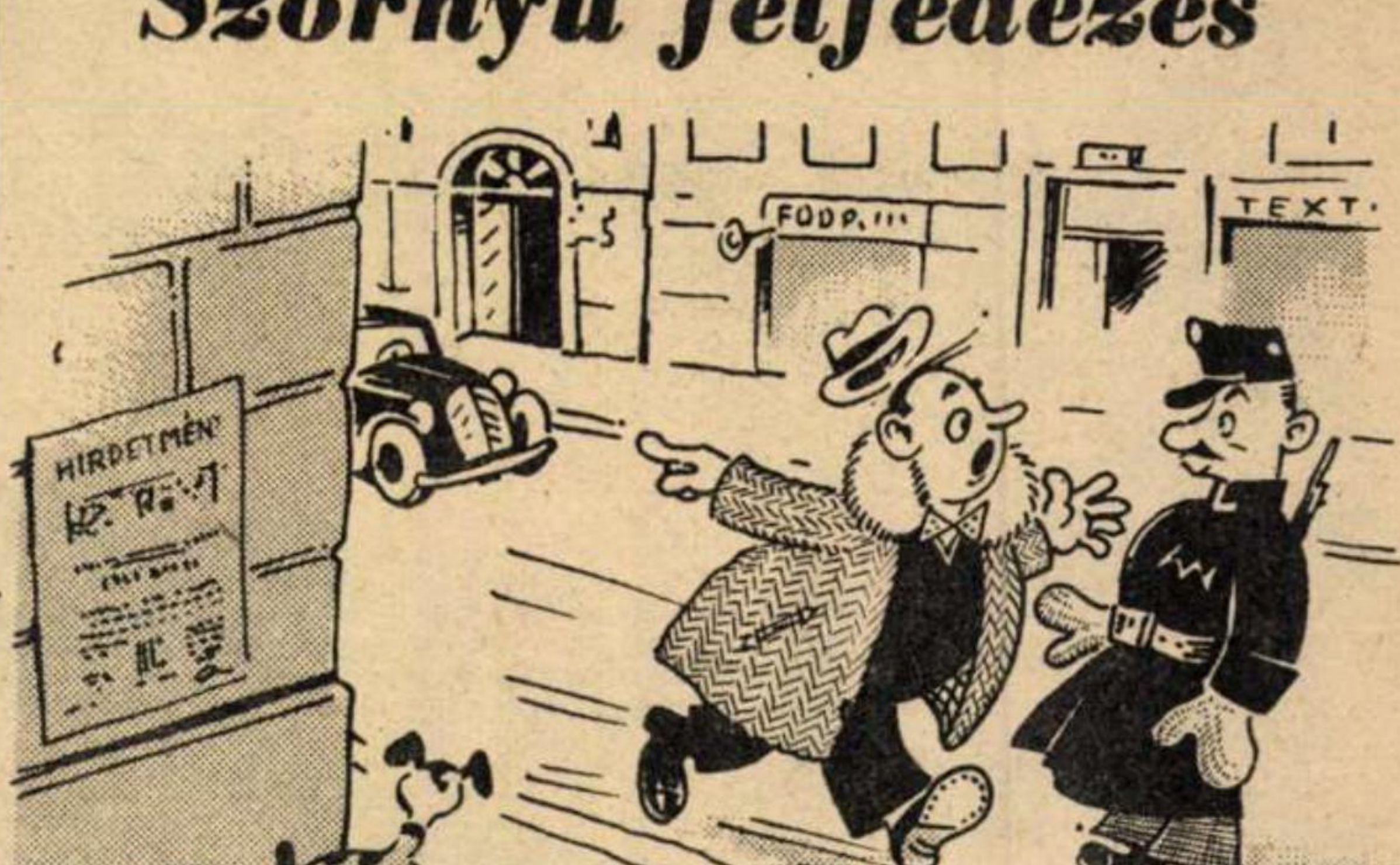

— Jöjjön biztos úr, valami gyanúsat észleltem, az autót otthagytam a kapu előtt...
— No és?
— Még ott áll.

Előnyös csere

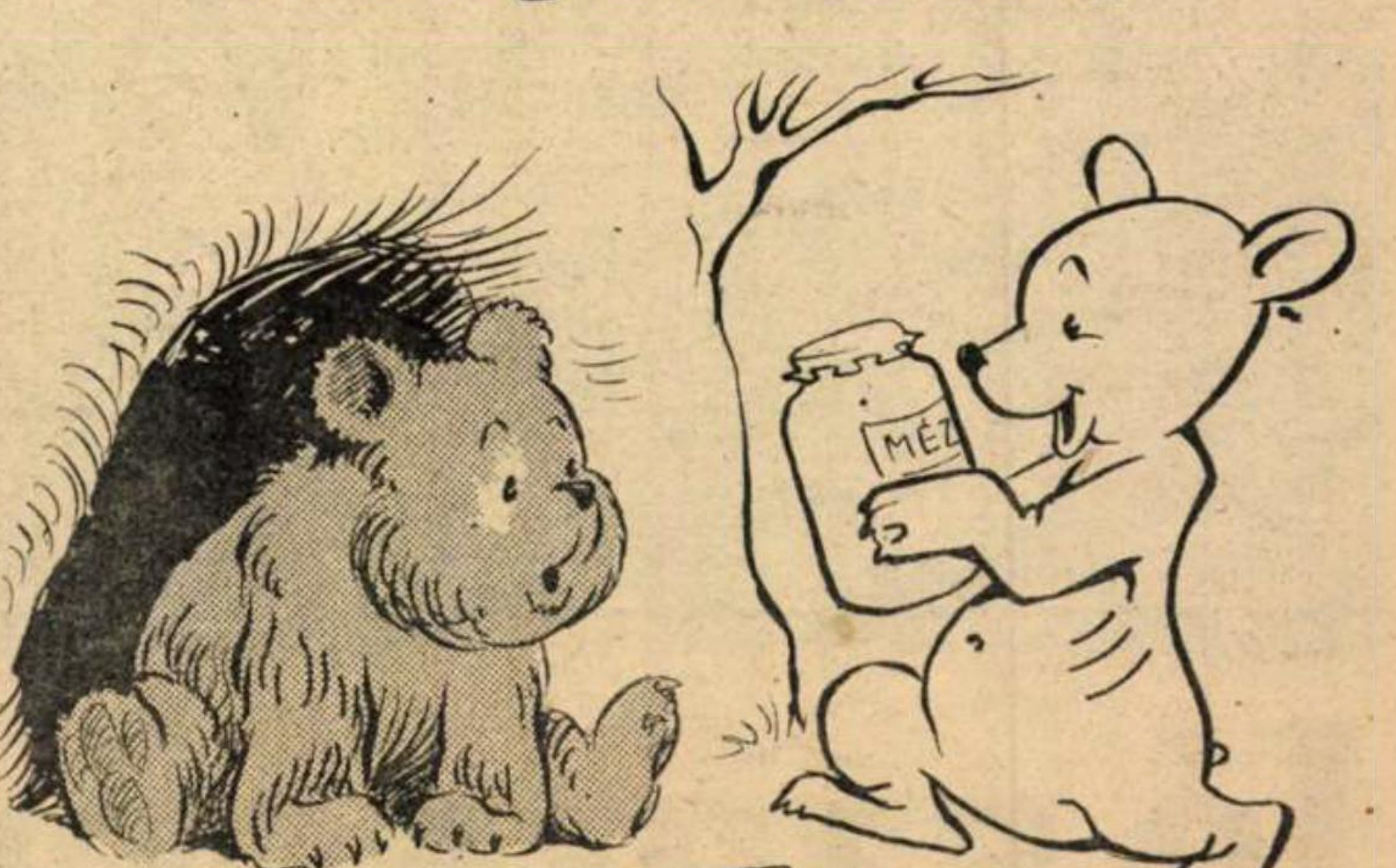

— Nézd csak, Dorka, mit kaptam a bundámért!

Kodolányi első éneke

IRTA: Gábor Andor

Eleinte kicsit féltünk,
Hogy még rosszul járunk,
Hogy élünk, ha lerombolták
Régi bagolyvárunk?
De az újnak mondott világ
Nem is olyan új, mi?
Elvonul a veszedelem,
Ki lehet már bújni.

Vagy van itt szólásszabadság,
Vagy pediglen nincsen,
Ki meri azt meggátolni,
Hogy az konkolyt hintsen?
Aki teszi, megbélyegzem,
Nálam van a billog,
Nézzétek csak, demokraták,
Milyen fennen villog!

Földet adtál földetlennek?
Bilincseket törtél?
Annyi, mintha azt mondanád,
Szúnyogokat öltél;
Üres hassal építettél?
Elkezded a munkát?
De még mindig nélkülözzük
A kolbászt, a sonkát!

Én vagyok a legfőbb bíró,
Szigorún ítélek,
Vigyázz, hogy rád le ne csapjak
Baloldali lélek!
A te avas bölcsességed
Szemétre van dobva,
Nem fordult a sorsunk szebbre,
Forduljunk hát jobbra!

Rég elmúlt a háború már,
Háromnegyed éve,
És az ország mai napig,
Nincs még rendbe téve!
Milyen vagy te, baloldali,
Ne lássalak többet!
Vagy ha látlak, engedd meg, hogy
A fejedre köpjek.

Jövök is már, köpök is már,
Ez a hivatásom,
Csipkedlek most, de majd később
A sírodat ásom,
Sírhalmodra, mikor meglesz,
Ezt kell kőbe vájni:
„Hatósági engedéllyel
Ásta Kodolányi.“

Forog a kerék

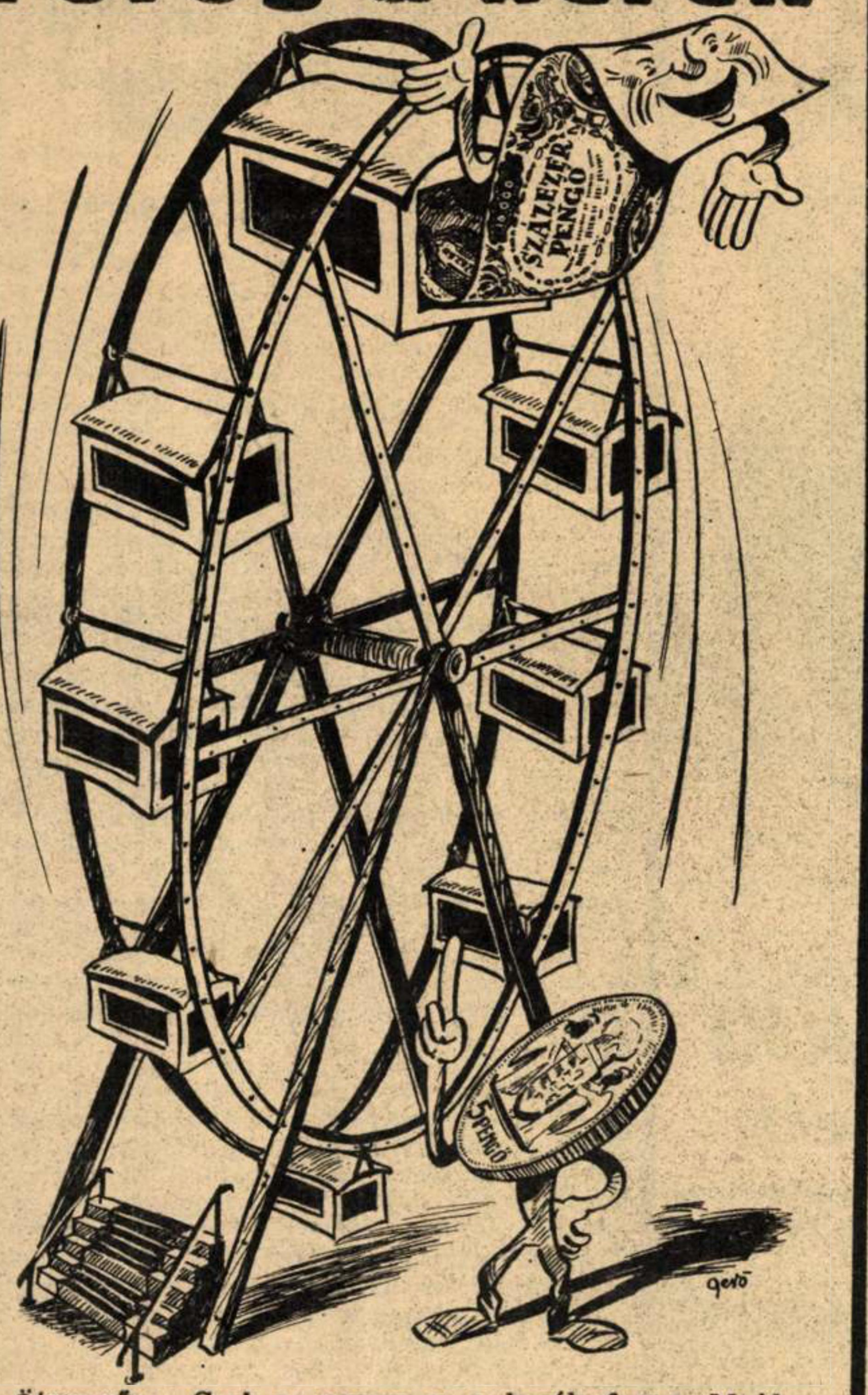

Ötpengős: Csak ne nevessen, a kerék forog. Majd maga is lekerül ide!

Ankét a közbiztonság problémáiról

Illetékes helyen már órák óta tanácskoznak, miként lehetne a főváros közbiztonságát megjavítani. Különösen az a tény aggasztó, hogy az esti órákban még mindig gyakoriak a betörések, útonállások. Az ügy érdekében a rendőrség tárgyalásokat kezdett Józsuával, aki annakidején egyszer már megállította a Napot. Ha a tárgyalások eredményre vezetnek, a közbiztonság javulni fog. Addig is mindenki helyesen teszi, ha este 9-re hazalohol.

Az áru egészséges körforgása

— Jó reggelt, Pittl úr! Ne rohanjon úgy! Volna eredeti csomagolásban öt kiló hogyishívjákom...

— Ára?

— Százötvenezer pengő.

— Tessék, Paczák úr... Majd hozza be az üzletbe.

— Jó. A viszontlátásra.

— Viszontlátásra... Vagy halló, várjon csak egy pillanatra. Hogy én milyen szórakozott vagyok! Százötvenezer pengőért veszek magától valamit és meg se kérdem, hogy voltaképpen mi is a futballbajnokság mai állása...

*

— Jónapot, Pittl úr! Mit visz?

— Semmiség, Borz úr, csak öt kiló...

— Ez az a keserűsó, amiről beszéltünk?

— Micsoda...?! Keserűső...?! Meg van maga... Jelzem lehet. Ez az.

— Mennyibe kerül?

— Kilója harmincezer. Hat kiló tehát kétszázezer...

— Itt a pénz. Adja ide...!

*

— Sajnos, a borotvaszappan elfogyott, Tőzs úr, de van más. Éppen a délelőtt folyamán kaptam egy hétkilós tételt zárt csomagolásban, rögtön magára gondoltam. Azt hiszem, szóda lehet, sőt több, mint valószínű, hogy az. Háromszázezerért a magáé. Rendben van? Leköti?

— Tessék...? Bocsásson meg, Borz úr, de nem figyeltem oda... Rendben van. Lekötöm.

*

— Ha magának, Paczák úr, sok nyolcszázezer pengő nyolc kiló békebeli, originál szalicilért, akkor nyilván nem hallotta a mai tőzsdei árakat! Ingyen van, higyje el...

— Mutassa, Tőzs úr!

— Tessék.

— Jó vicc! Hiszen ez az a krétapor, amit ma reggel adtam el a Pittlnek! Mennyit kért maga az előbb érte?

— Mennyit? Hm... háromszázötvenezret...

— Meg van véve. Negyedóra mulva hozom a pénzt.

— Addig nem tudom tartani az árát. Akkorra négyszázezer lesz.

— Mondja már! Legfeljebb holnap annyival drágábban adom el a Pittlnek...

ifj. Hont Ferenc

Látogatás

Korunk Nagyjánál

Megkockáztattam egy beszélgetést dr. Kocka Cukorral a híres cukorbajossal, aki olyan édeskeveset törődik a körülötte növekvő keserűséggel.

— Kérem, — mondotta — én most nagyon visszavonultan élek, de ha tudni akarja véleményemet — tette hozzá mézesmázosan — kereken kijelentem: **legyen úgy, mint régen volt...**

— Hogy volt?

— Egy pengő nyolc.

— Az a keserű panasz ön ellen szóltam — hogy elérhetetlennek tartja magát.

— Savanyú rágalom, — felelte, — hiszen ismeri olvadékony modoromat, csak kicsit elrejtőztem barátomnál prof. Feketénél... Na, pá édes!

— Édes méltatlankodtam — talán összetéveszt unokaöccsével, avval az utcán híres rokonával?

— Először is nem unokaöcsém, csak izről-végről rokonom, másodszor is nem édes.

— ?

— Nem hallotta az ujságot? Mindenki úgy tudja róla, hogy született szaharin, pedig csak Gipsz.

Az interju végetért. Elköszöntem:

— Viszontlátásra a feketémben...

Prof. Fekete lépett most be, a híres csillagászati számtantudós.

Valamit sugott Kocka fülébe.

Aztán siri csend lett, csak az árak emelkedésének lihegése hallatszott.

Bodó Béla

Szerencsés flótás

— Irigylem ezt a Mall csákot! Mindennap megkapja a kenyéradagját...

— Ne mondja... Hogy lehet az?

— Fegyenc a Markóban

A 7 leghülyébb vicce

— Uram, rettenetesen el vagyok keseredve...

— No! Mi baj?

— Nincs pénzem. Nincs tüzelőfám. Elhagyott a feleségem. Kirabolták a lakásomat. Ha biztosan tudnám, hogy nem akarnak kihallgatni Nürnbergben, felakasztanám magam...

Az utolsó játszma

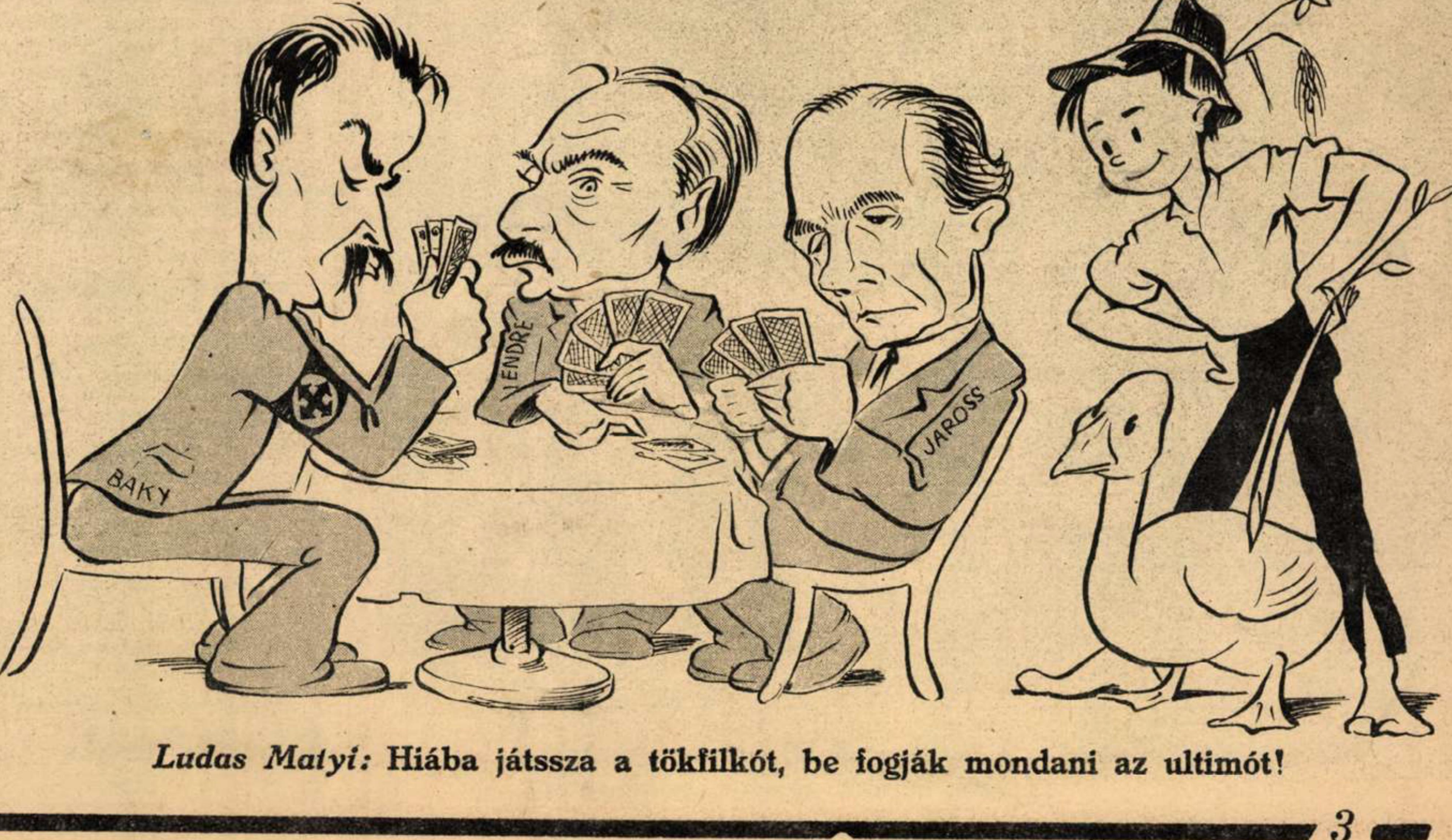

Ludas Matyi: **Hiába játssza a tökfilkót, be fogják mondani az ultimót!**

A két fregoli

Bálint Sándor és Eckhardt Sándor a nemzetgyűlésen bejelentették, hogy kilépnek a Kisgazdapártból és ezentúl a Demokrata Néppártot fogják képviselni.

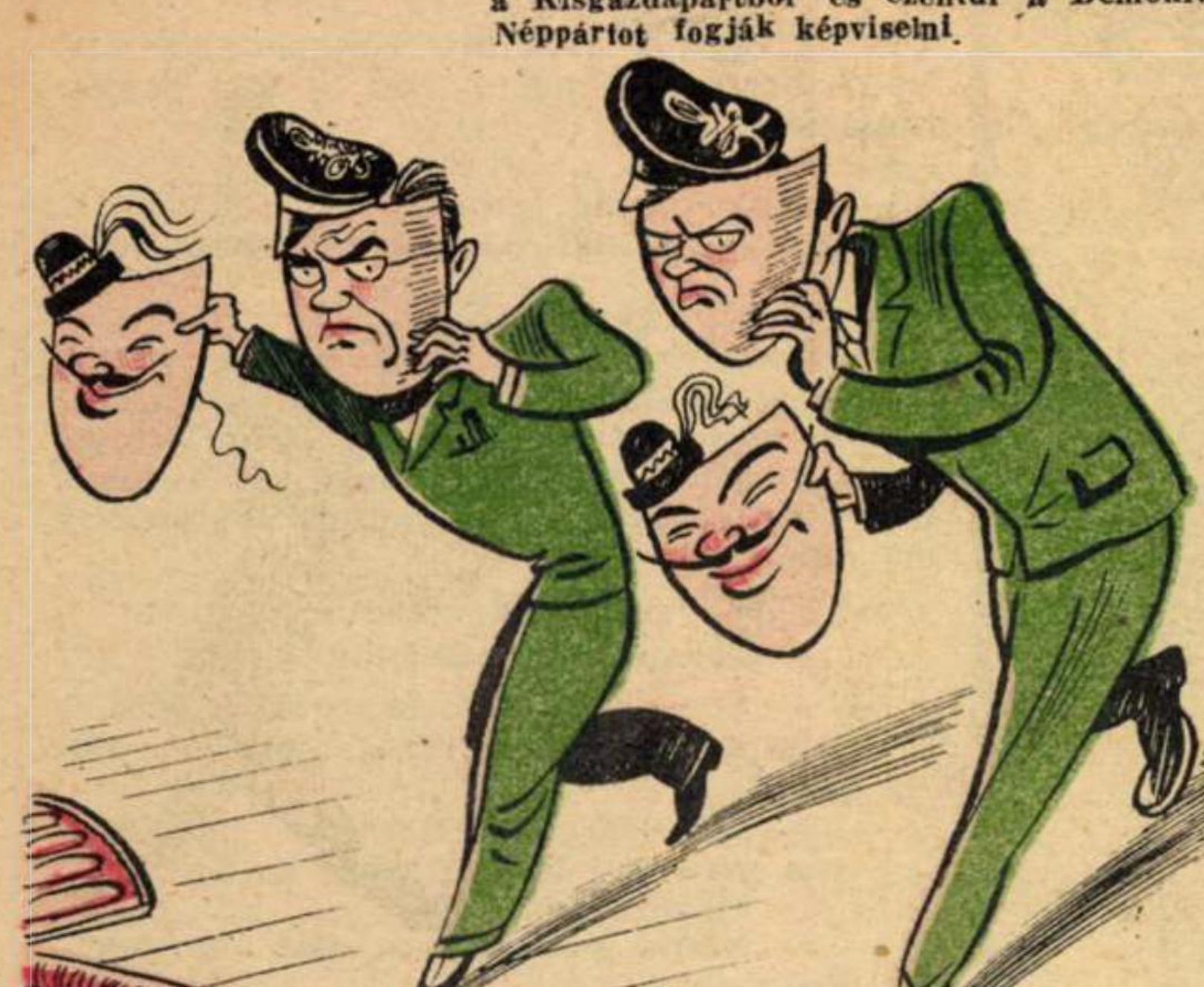

L. M.: No jó, jó, az első álarcot már levetették, de mi lehet a második alatt?

* * *

A BSZKRT NEM ADJA KI
a korlátozás terveit

Feltünést keltett, hogy a budapesti villamos reggel féltízre mennyire nyom nélkül tünik el a pesti utcáról. Féltiz előtt 10 perccel a kocsik

még vigan szaladgálnak,

aztán egyszerre csak úgy eltűnnek, mint csacsi a levegőben.

Mint megtudtuk, a korlátozás tökéletes terveit 345 mérnökfeltaláló készítette. Nem csoda, ha ezek a tervek egész Európában

nagy feltűnést

keltettek, s messzi országokból naponta érkeznek megkeresések a BSzKRt-hoz: tegye közkinccsé a korlátozás terveit, mert egy ilyen nagyhorderejű alkotás nem lehet kizárólag e g y vállalat kezében. A BSzKRt azonban a terveket hét lakat alatt őrzi, s ennek következtében a szabadságszerető országok fővárosaiban

érthető

az elkeseredés: kénytelenek egész nap járatni a villamosokat.

Taszajtó Nagy Gergely
esete a kiköltöztetéssel

— Mit bánkócc má megen, te Gergely?

— Hadd el, Péter, meg vagyok én áldval a miniszterekkel.

— Meséld mán te Gergely. Mostanába mán miniszterekkel komázol?

— Komázik velük a jófene. Az a miniszter fűtött be nékem, amelyik kihirdette, hogy a pesti népek kőtözzenek vidékre. Van a Pirosnak ott az a testvérje, a Juli, háztartásbeli alkalmazott vót Pesten, aztán garriért csinyát, elvette egy köztisztasági alkalmazott, szorgalmas ember vót, most mán hét gyerekük van, ha nem nyóc, hát szóval ez a Juli beállított hozzánk a mult héten. Aszondi, aszonta neki a miniszter, hogy le kő gyünni hozzánk lakni. Először ki akartam rúgni, merhogy igen kacafántos nőszemély, de aztán eszembejutott, hogy a miniszterrel mégse lehet így szembeszállnyi, nagyobb úr az tán még a jedzőnél is. No, mondok, Juli, Isten hozott, ha mán itt vagy, szívesen látunk, ett vóna meg a fene Pesten. Erre a nyakámba borul, aszongya, ezt vártam tüled, Gergely s kiszól, gyertek csak bé s gyün ám a köztisztasági a hét kis köztisztaságival. No, mondok, nem így alkuttunk, Juli, rúlad vót szó. Aszongya, ne légy mán olyan incidencs ember, te Gergely, ahun egynek van mit enni, akad ott kilencnek is, ammán nem diferáncs. Jó van, ebédre terít a Piros, de csak tíz kanalunk vót, az étel is kevés vót. Aszongya a Juli, nem baj, legfennebb a Gergely ma nem eszik, szerény emberek vagyunk mi, Pirosom. Jó van, gondutam, ha a miniszter ezt csinájja velem, a lelke rajta. Este kakajót kért a Juli a lekkisebb gyereknek, aszondi, úri gyomra van annak. Kolerás ember vagyok, ismerhecc, Péter, megmontam néki, mit kaphat a kakajó helyett, de ü félreértette s elkezdett bőgni, aszongya, ha nem szívesen látom az egyetlen sógornémat, akkor ü levonnya a konferencijákat, mennyek ki a disznóólba alunni. Oda is mentem, mer még a tányérospócra is jutott egy gyerek.

— S most micsinyász, Gergely?

— Nem látod a koffert, te mafla? Kőtözök fő Pestre, az istállóját…

Bőrkabátért, bundáért, szövetért
és kellékért, mindenfajta férfiruháért horribilis árat fizet
Selj
Kereskedelmi Vállalat, Király-ucca 50. szám
Telefon: 420-731

Tél tábornok Budapest kapui előtt

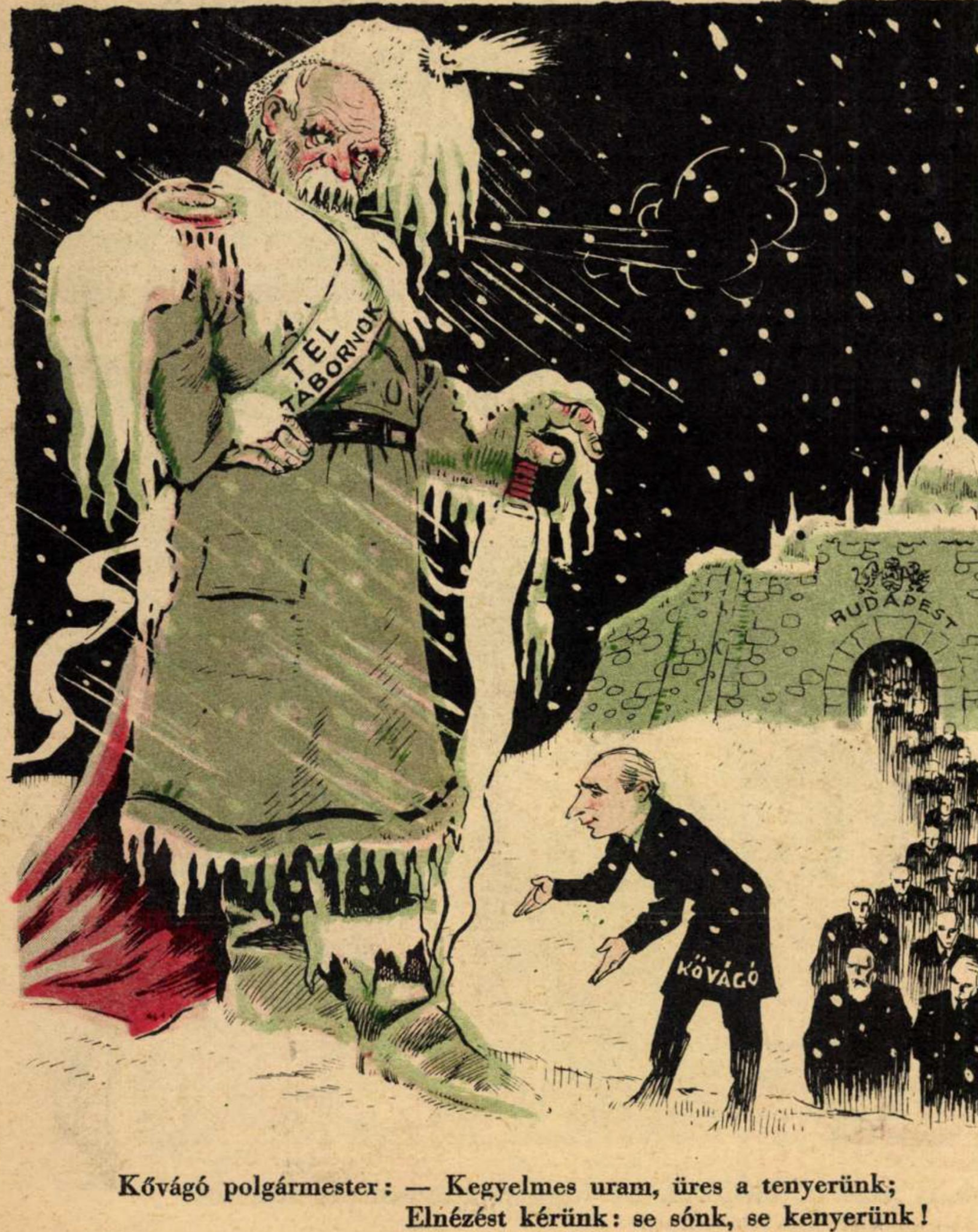

Kővágó polgármester: — Kegyelmes uram, üres a tenyerünk;
Elnézést kérünk: se sónk, se kenyerünk!

NE
panaszkodj!

A kiváló hétfői lapban gyakran olvashattuk utóbbi időben ezt a jelmondatot:

Mielőtt panaszkodol, gondolj arra, mi volt ma egy éve!

Tényleg megszívlelendő tanács ez. Ugyanis megint kezdünk apró semmiségeken sopánkodni, kevésbé jelentékeny ügyeket felfujni. Egyesek már a rádió müsorát is kifogásolják. Ezért tanácsoljuk a rádiónak, hogy gyengébb müsorszámok után olvastassa fel az alábbi jelmondatot:

Mielőtt panaszkodol, gondolj arra, milyen műsor volt ma egy éve: 5.45—23.50 Schwarcz Ábrahám

Fegyverrel kiséri: Oron Csaba pártszolgálatos.

A Népbiróságon, a kisnyilasok tárgyalásakor a következő szövegü táblát kellene a vádlottak részére feltűnő helyen kiakasztani:

Mielőtt megijedsz, gondolj arra, hogy Kiss Feri is csak 8 évet kapott!

A villamoskocsikon szinte nélkülözhetetlen lenne a Beszkárt hirdetménye:

Mielőtt kinyomják a beled, gondolj arra, milyen szorongó érzéseid voltak az óvóhelyen. Na, melyiket választod?

A korlátolt Beszkárt

Végül rendkívül fontos volna az élelmiszerárak mellé ezt a táblát kitenni:

Mielőtt sopánkodsz, gondolj arra, mi lesz egy év mulva!

Földi Ivan

NAGY IDŐK TANUJA

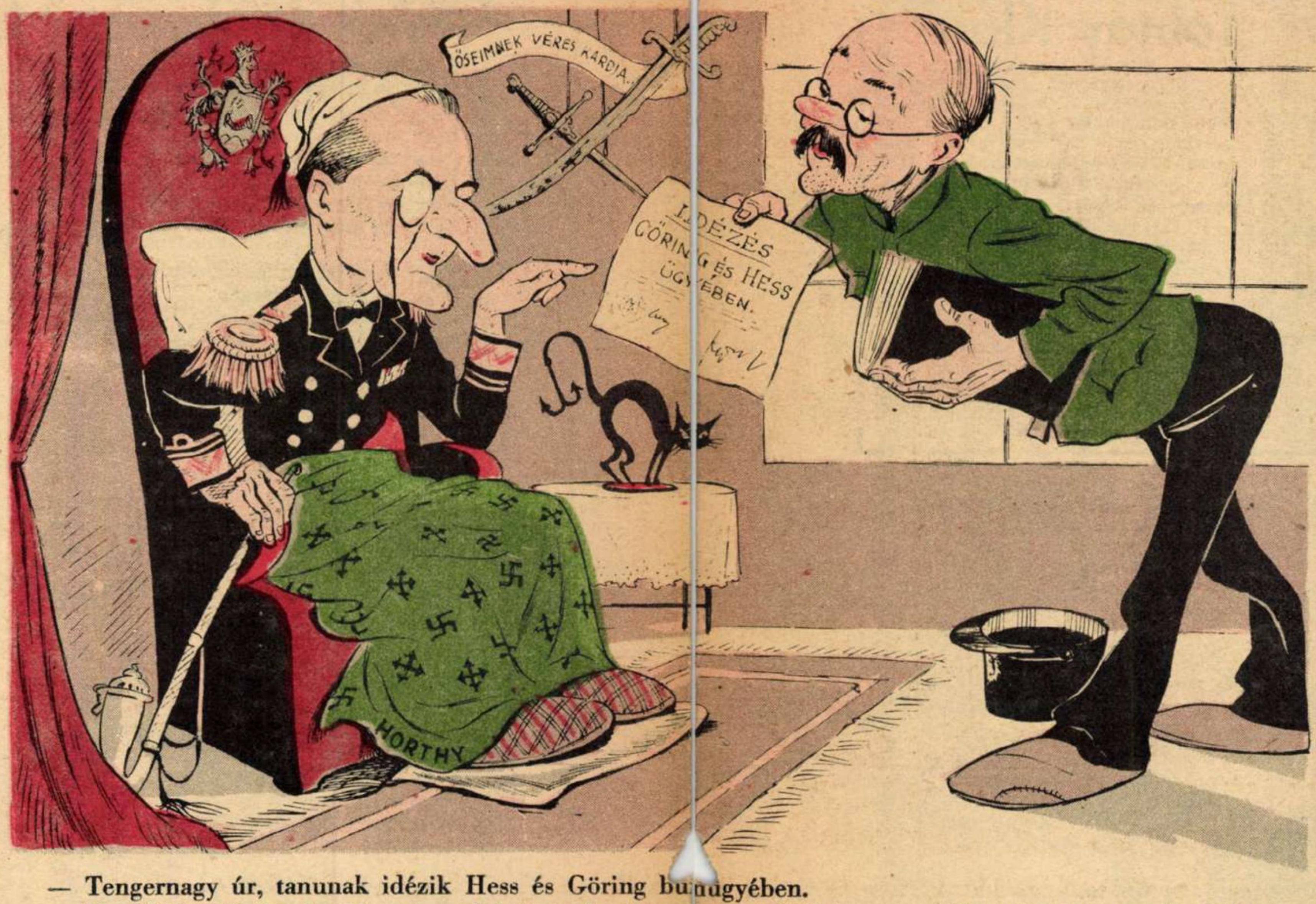

— Tengernagy úr, tanunak idézik Hess és Göring bűnügyében.
— Du blőder Kerl, tévedés van a dolog, ezek az urak sem Siófokon, sem Orgoványban nem voltak ott.

RÉSZLETES BESZÁMOLÓNK
az infláció elleni értekezletről
Az inflációt meg kell állítani — így határozott az értekezlet
Döntés az infláció megállításának szükségességéről
Teljesen szükségtelen nem megállítani az inflációt!

A legutóbbi napokban néhány szakminisztérium, továbbá egy csomó Illetékes Hely és öt-hat Érdekelt Fél bevonásával nagyszabású értekezlet volt az infláció kérdésében. Dr. Egek Benő szakelőadó megnyitó beszédében rámutatott arra, hogy az inflációt megállítani igyekvő törekvések egyidősek az inflációval.

— *Statisztikai adatok, tárgyilagos hírmagyarázók és neves közgazdászok egyaránt azt állítják, hogy infláció van. Ha pedig ezt az állítást elfogadjuk, akkor joggal merül fel a kérdés: mit csináljunk az inflációval?* (Felkiáltások: állítsuk meg! Állítsuk meg!) *Három megoldás kínálkozik itt: beszélünk róla, nem beszélünk róla, vagy pedig megállítjuk.* (Felkiáltások: Megállítjuk! Megállítjuk!) *Mielőtt tehát a dolog érdemi részét megtárgyalnók, szavazásra teszem fel a kérdést: megállítsuk-e vagy sem.*

Az infláció megállítása ellen

csak két szavazat

esett. Az egyik szavazó a Humoristák Szakszervezetének kiküldöttje volt, aki szociális okokra hivatkozott, mondván, hogy az infláció

tizenkét öreg humoristának

ad kenyeret. A másik ellene-szavazó egy számtantanár volt, aki népművelési szempontokat említett meg, hangsúlyozva, hogy az infláció révén a gyerekek sokkal könnyebben sajátítják el a

tizes számrendszer

titkait. A két szavazó természetesen kisebbségben maradt, s így az értekezlet úgy döntött, hogy az inflációt meg kell állítani.

Éles vita a megállítás időpontja körül

Dr. Egek Benő ezután rámutatott arra, hogy a vita eddig a nézetek

teljes

azonosságára vezetett, s amiatt a további tárgyalások jó eredménnyel kecsegtetnek.

— *Önként vetődik fel a kérdés ezek után* — mondta zajos helyeslés közben —, *hogy ha meg kell állítani az inflációt* — *amint hogy meg kell* —, *mikor tegyük ezt: most azonnal, vagy esetleg egy olyan időpontban, amely időpont jobban megfelel a megállítás szempontjainak.* (Felkiáltások: Most azonnal! Most azonnal!) *Ha ugyanis* — folytatta — *az inflációt most azonnal akarjuk megállítani, akkor mindazon intézkedéseket, amelyek a megállítást célozzák, most azonnal kell megtennünk. Ellenkező esetben azonban eme intézkedésekre egy későbbi időpontban kerülne sor, mégpedig olymódon, hogy az intézkedések időpontja egybeesnék az infláció megállításának tervezett időpontjával.* (Felkiáltások: Úgy van! Egybeesnék! Most azonnal!)

Sötét Ödön, mint a Feketekereskedők Szakszervezetének kiküldöttje, ezek után azt fejtegette, hogy a jelenlegi időpont az infláció megállítására

nem alkalmas,

mert a feketézők jelentős árukészletek birtokában vannak, s szociális szempontokból helytelenithető, hogy az infláció megállítása egy számottevő réteg

anyagi károsodásával

járjon. (*Felkiáltások: A ménkű essen belé! Menjen a fenébe!*)

Az értekezlet nagy szótöbbséggel úgy döntött, hogy az inflációt most azonnal kell megállítani.

Hogyan kell megállítani az inflációt?

Egek Benő ezek után rátért az infláció megállításának módjaira. Rámutatott arra, hogy az inflációt több módon lehet megállítani.

— *Megállíthatjuk erélyesen, de megállíthatjuk kemény kézzel is, sőt, van rá lehetőség, hogy könyörtelen eszközöket alkalmazzunk.* (Felkiáltások: Kemény kézzel! Erélyesen! Kemény kézzel!) *Én a magam részéről úgy vélem* — folytatta zajos helyeslés közben — *hogy legcélszerűbb, ha kemény kézzel állítjuk meg az inflációt.* (Úgy van! Úgy van!) *A tapasztalatok azt mutatják* — *semleges megfigyelők szerint is* —, *hogy a kemény kézzel megállított infláció huzamosabb ideig állva marad.* (Úgy van! Úgy van!) *Ezek szerint most már csak afelől kell döntenünk, hogy milyen kemény kézzel kell megállítanunk az inflációt? Nagyon kemény kézzel, vagy nem nagyon kemény kézzel?*

A kérdést heves vita követte. Lapunk záratkor az értekezlet még tart.

Az infláció is.

Tabi László

Pártos Jenő: Só!

Te vagy az én legszebb álmom,
Mennyországom, boldogságom?
Só!
Óh, hogy vágyom már az ízed,
Életemet édesítsd meg,
Csitítsd el a szívem vágyát,
Oltsd el ajkam szomjúságát!
Só!

Elmentél az életemből,
Könny fakad a két szememből,
Só!
Rovom érted az utcákat,
Kereslek, de nem talállak…
Hófúvásban, zivatarban,
Hol vagy?… a sóhivatalban!
Só!

Érzem többé nem tartsz kegyben,
Talán mással jársz már jegyben?!
Só!
Hűtlen lettél… másé lettél,
Engem rútul elfeledtél!
Visszaveszlek! Csak azért is!
Ha mindjárt az ingemért is!
Só!

Mi az? Még az ingem sem kell?!
Átkozott légy hitveseddel!
Só!
Sújtó átkom abból álljon:
A Hatóság rád találjon,
Mindenkinek osszon széjjel
S vegyenek meg hitvány pénzzel!
Só!

A 7 legennivalóbb vicce

Kelemen lelkendezve meséli Pregovácznak:

— Barátom, ez a Coué-módszer valami csodás!

— Ne mondd!

— De igen. Próbáld ki! Állj meg, mondjuk, egy fűszerüzlet előtt, ahol ki van téve cukor 300.000-ért. Nézd mereven a cukrot és mondogasd folyton: „ez nem drága, ez nem drága, ez nem drága, ez nem drága…

— Jó, jó — idegeskedik Pregovácz —, de meddig kell mondani?

— Amíg be nem zárják az üzletet.

A Feketekereskedők Szakszervezetének
nyilatkozata

Egyes napilapokban az utóbbi időben olyértelmű közlemények jelentek meg, mintha a gazdasági rendőrség a feketekereskedelem kiirtását tűzte volna ki célul maga elé, sőt, mintha ez ügyben már sorozatos letartóztatások történtek volna. A Feketekereskedők Szakszervezete ezzel szemben megállapítja, hogy ezek a híresztelések nem felelnek meg a valóságnak, s csak arra alkalmasak, hogy a gazdasági rendőrség és a feketekereskedők békés viszonyát megzavarják.

JELES!

A számtantanár megkérdezi a kis Pistitől:

— Tudsz egy példát mondani a fordított arányra?

Pistike némi habozás után megszólal:

— Például, ahogy bővül a gázszolgáltatás ideje, úgy fogy a főznivalónk.

* * *

NYILTTÉR

A lapok hirdetési rovatában minden héten akad valami figyelemreméltó. A múlt héten például valaki egy autóbuszt keresett megvételre. Mi persze — lelki szemeinkkel — már látjuk a fejlődés útját. Ime:

Jó állapotban lévő
dunai kikötőt vennék.
„Nyugalmazott tengerész"
jeligére a kikötőbe.

Régi, kopott bejelentőhivatalát
ne dobja el! Jóforgalmú
mezővároskára becseréli:
„Koncepció"
adás-vételi iroda

Ez a nagy helyzet…

Vas Zoltán lett a Gazdasági Főtanács fő titkára.

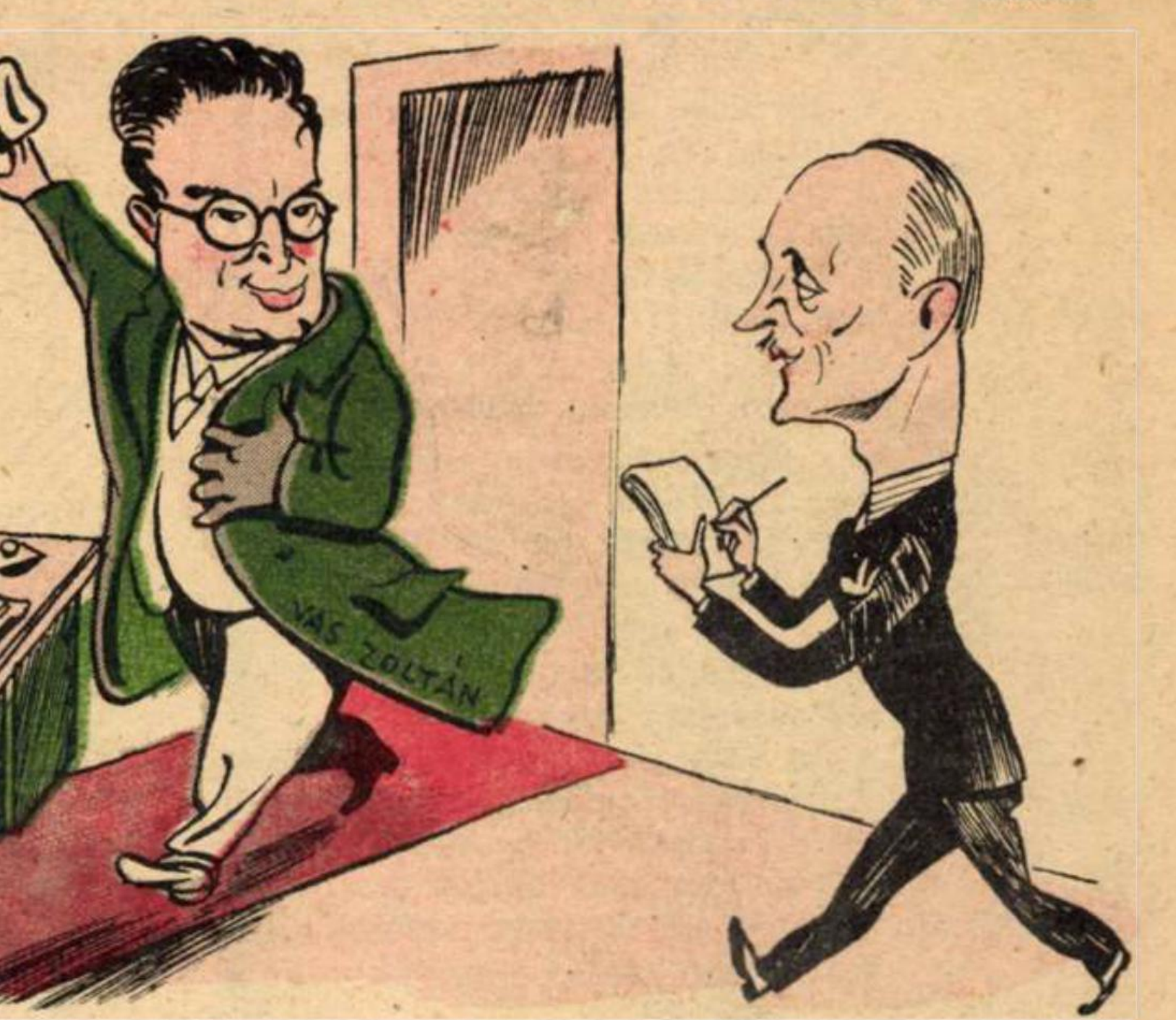

Ujságiró: Mi a pillanatnyi helyzet a főtanáccsal?
Vas Zoltán: Fő tanácsokkal húsvétig el vagyunk látva.

A Nemzeti Jegybank közli:

1946 március 1-től március 31-ig a
1.000.000
pengős bankjegy lesz érvényes!

Farkasné és Rókáné

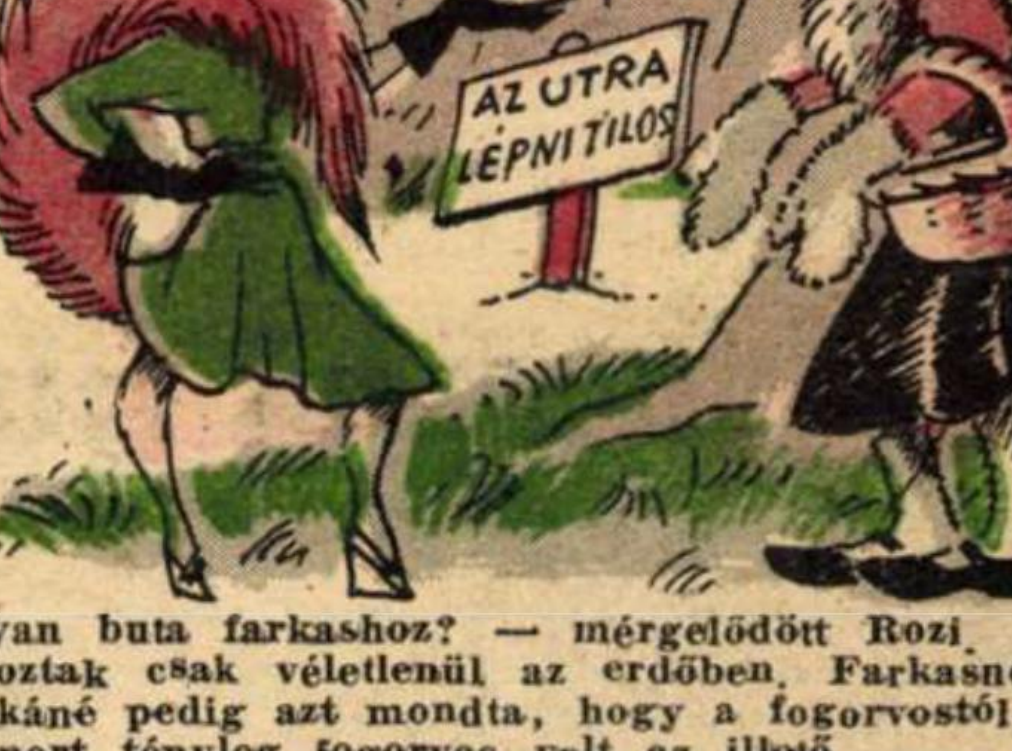

Farkas Fáni és Róka Rozi régi jóbarátnők voltak. Később azonban eltüntek egymás szeme elől, mert a szeszélyes sors úgy hozta, hogy Farkas Fáni egy farkashoz, Róka Rozi pedig egy rókához ment feleségül. Amikor egymás házasságáról hallottak, mindketten a fejüket csóválták:

— Hogy lehet egy olyan aljas ravasz rókához hozzámenni? — bosszankodott Fáni

— Hogy kötheti valaki az életét egy olyan buta farkashoz? — mérgelődött Rozi.

Évek mulva találkoztak csak véletlenül az erdőben. Farkasné éppen a piacról jött. Rókáné pedig azt mondta, hogy a fogorvostól jön; és nem is hazudott, mert tényleg fogorvos volt az illető

— Az én uram napidíjas — öntötte ki szívét Fáni — és kizárólag kukoricamálén élünk.

— Az én uram kereskedik evvel-avval — mondta Rozi — és csirkehúson szárazkolbászon és szalonnán élünk.

Nemsokára újból találkoztak. Rókáné kissé szomorúnak látszott.

— Elfogyott a kukoricamáléｎk is — kezdte a panaszkodást Farkasné, de Rókáné dühösen közbevágott:

— Mit sírsz? Az én uramat letartóztatta a gazdasági rendőrség.

Egy hétig nem találkoztak; akkor Farkasné sugárzó arccal jött szembe az erdőben Rókánéval:

— Látod — mondta diadalmasan. — Érdemes becsületesnek lenni. Az uramat a mult héten kirúgták az állásából és azóta tele van szalonnával meg kolbásszal a spájzunk. Te meg most biztosan nyomorogsz.

— Egy frászt — mondta közvetlenül Rókáné. — Az uramat az ügyészség szabadlábra helyezte és most felemelte százszázalékkal az árakat, mert valahol csak be kell hozni, hogy az üzem egy hétig szünetelt…

Az igazi művészet

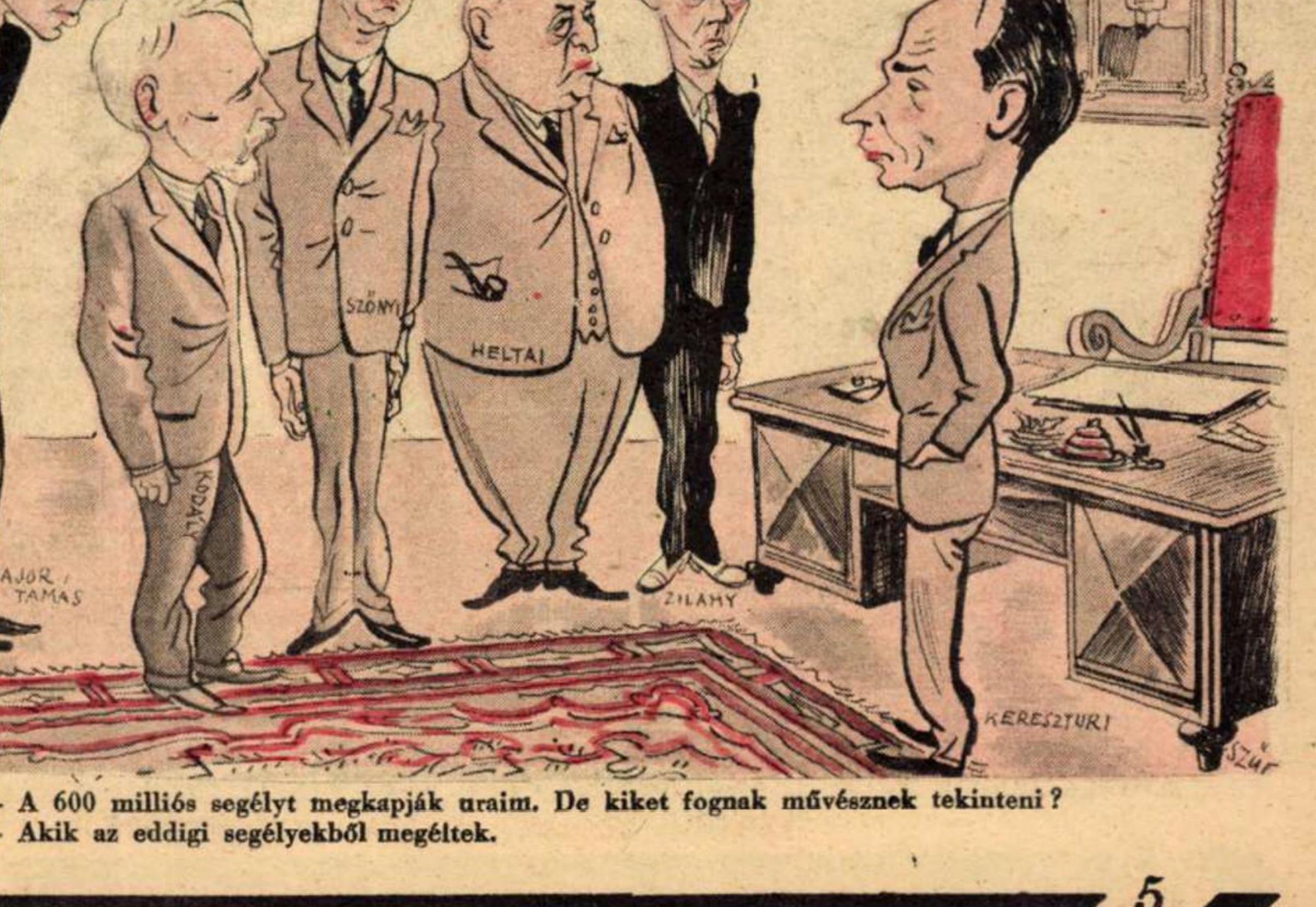

— A 600 milliós segélyt megkapják uraim. De kiket fognak művésznek tekinteni?
— Akik az eddigi segélyekből megéltek.

Karácsonyi számunk rejtvénypályázatán egy valódi, ehető libát és egy pár új cipőt sorsolunk ki!

A Két kutya

IDŐSZERŰ TANKÖLTEMÉNY

írta: Bondy Endre

E történet magva tanítómese,
írhatta vón maga Ezópusz.
A hősei nem vagyunk én se, te se,
két kutyusról szól ez az ópusz.
A kisebbik hölgy vala, máltai pincs,
egy ökölnyi fehérke folt...
a másik, a nagyobb: pedigréje nincs,
de rém hevesen udvarolt...
Egy kis öleb s egy nagy kuvasz
az utcán ügetének,
nos, erről szólott kedves pub-
likum az első ének.

De, sajna, a derüre jő a ború
s a szerelem is végetére,
mert jöve a sintér s ez oly szomorú
és lecsapott a kicsikére.
És másodszor is penderült a hurok
s a kuvasz csak aszondta: „Vau!“
ó derék két kutyus, veletek-sírok,
ez állapot bizony nem jau...
Egy kis öleb s egy nagy kuvasz...
— az élet nem mind rózsa,
s nem rózsavíz, mi ottmaradt,
csupán egy szimpla tócsa.

A kicsi kutyát elnyelé a dutyi,
őt tömlöcök feneke várja
s nem kérdezé, mivel ő tutyimutyi,
hogy hová is leve a párja.
És hiába bőgsz itt, hiába zokogsz
te ökölnyi fehérke folt,
míg megszólalt végre egy drótszőrű fox,
ki gúnyosan így válaszolt:
„Te kis kutyus, te kis kutyus,
ne bőgj, csak várj egy pár nap
és rájössz, hogy a nagy kutyák
már mind szabadon járnak!“

3 születésnapi jókívánság

Mutassanak be neked egy filmet a nürnbergi per főtárgyalásán.

*

Élj meg te abból, amit a szellemi munkáddal keresel!

*

Juss odáig, hogy dícsérd a szójakolbászt!

Nehéz idők

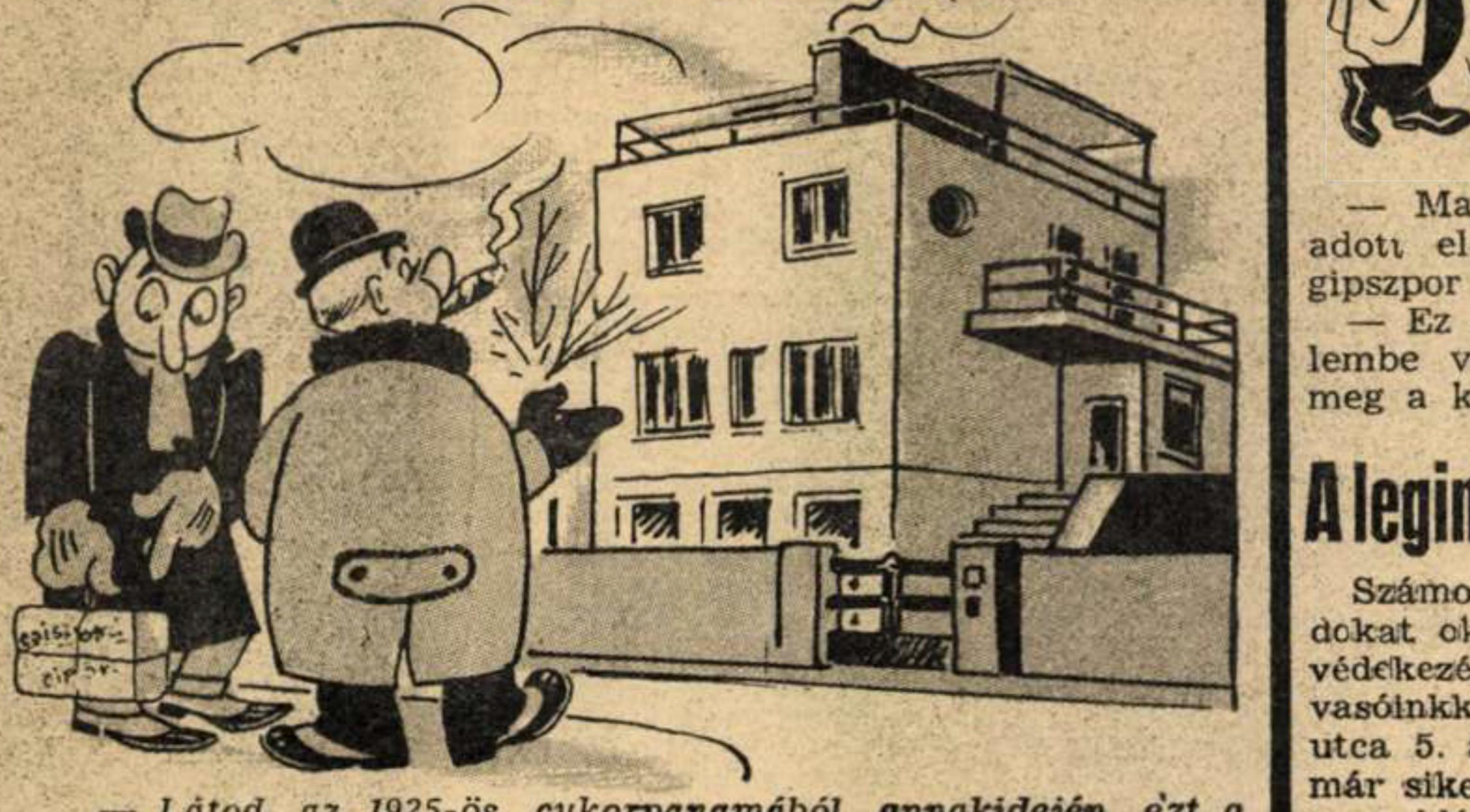

— Látod, az 1925-ös cukorpanamából annakidején ezt a villát szereztem.

— Milyen nehéz időket élünk ma, a legjobb krumplipanamán is csak két pár cipőt tudtam szerezni...

Csak pénzért

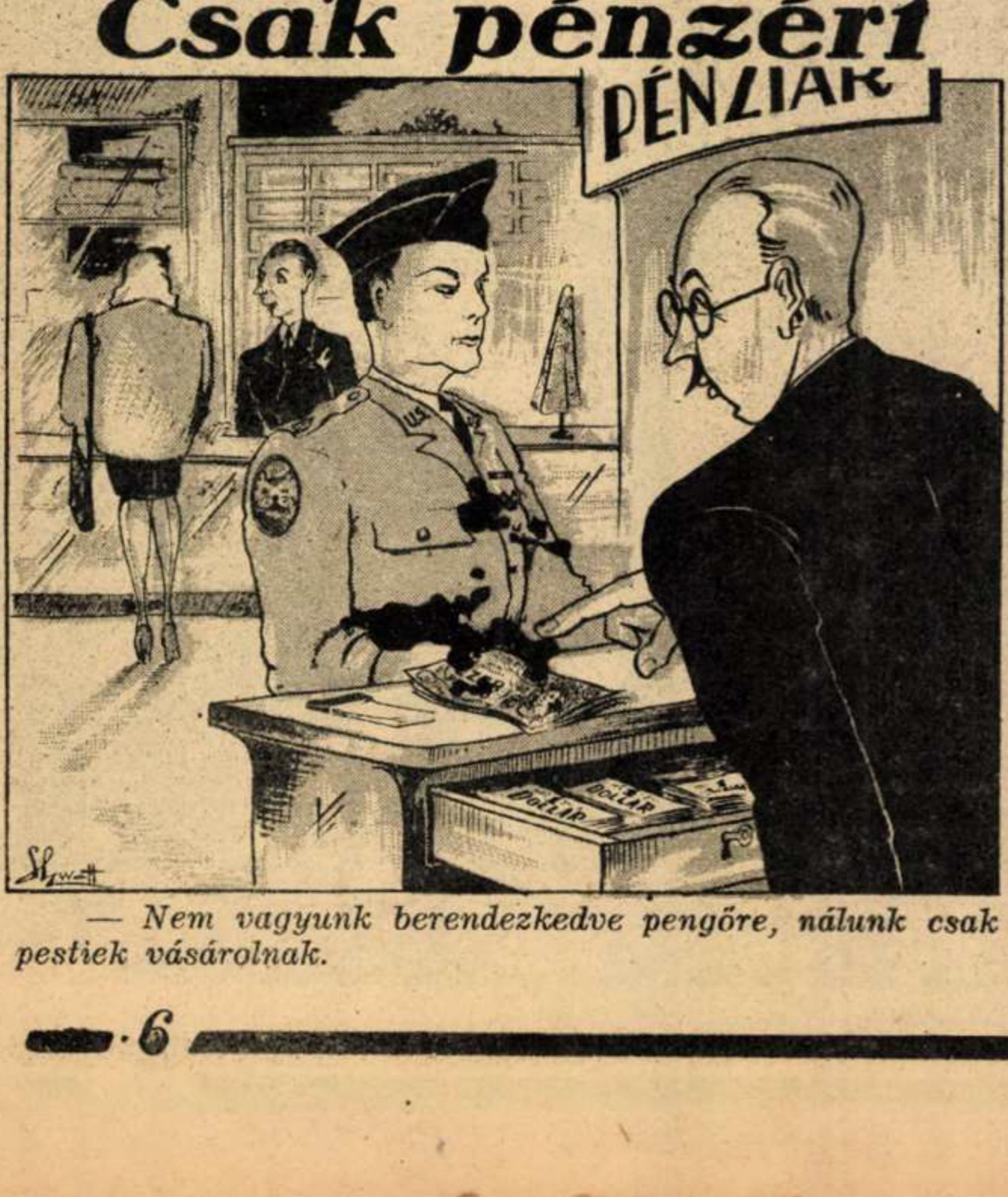

— Nem vagyunk berendezkedve pengőre, nálunk csak pestiek vásárolnak.

LUDAS MATYI könyvespolca

Üde színfolt a karácsonyi könyvpiac kiadványainak tömegében a **„Villa Sévigne“**. **Farkas** Lujza, a **Ludas Matyi** belső munkatársának kedves és vidám ifjusági regénye. Egy pesti diáklány boldog nyári vakációja egy svájci nevelőintézetben: ez a regény, amelynek keretében megelevenedik az olvasó előtt a bűbájos **„Villa Sévigne“** nemzetközien színes és mozgalmas világa. A mindvégig lebilincselő könyv komoly nyeresége ifjusági irodalmunknak.

Legmegbízhatóbb téma-szállítónk

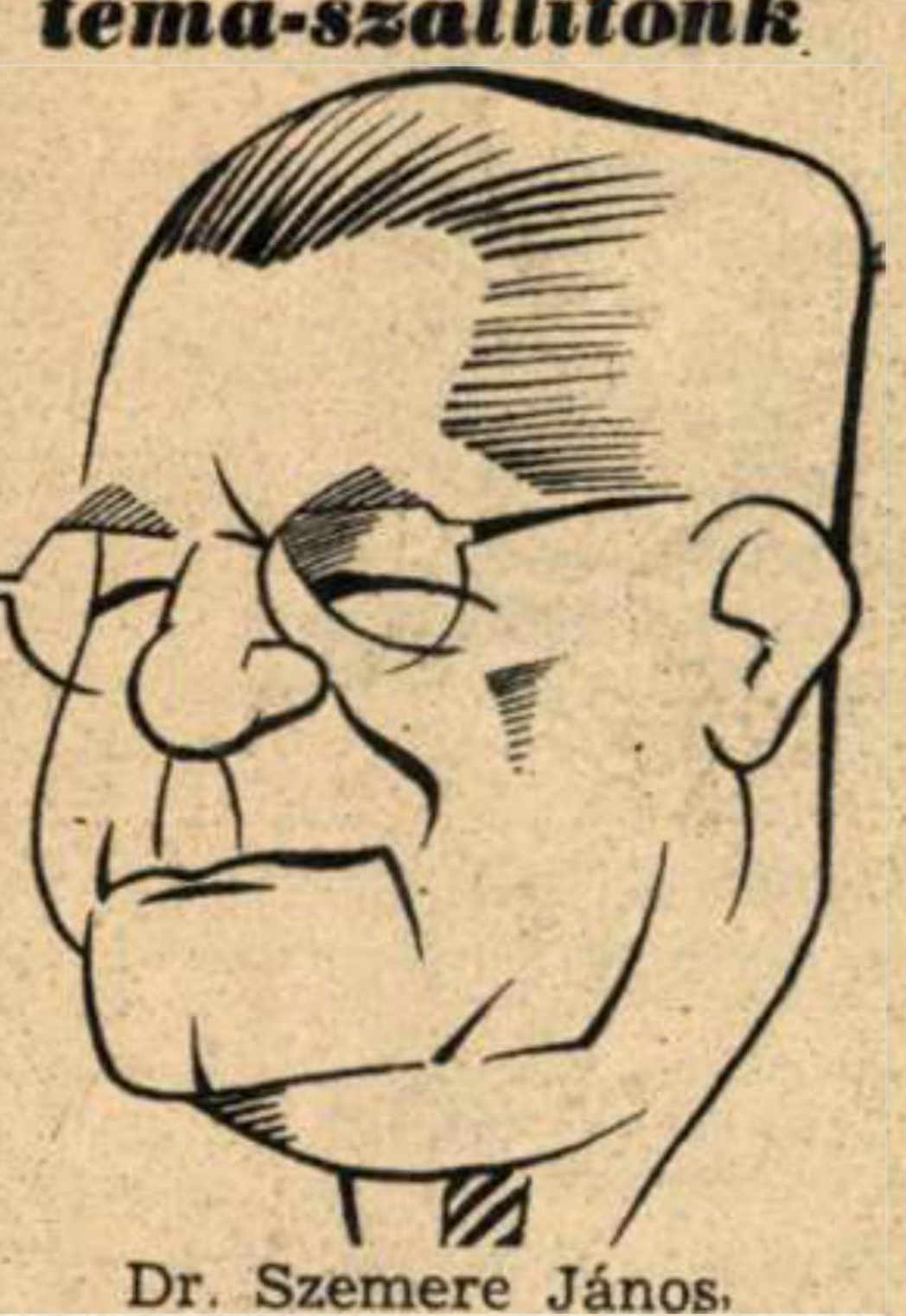

Dr. Szemere János,
a BSzKRT vezérigazgatója
aki a szállítási nehézségek ellenére nagymennyiségű témát szállít nekünk minden héten.

Mindennek van határa

— Azért ez a Nyuszek túlzásba viszi az antifasizmust...

— Hogy-hogy?

— Nem hajlandó porosz szénnel füteni...

Enyhítő körülmény

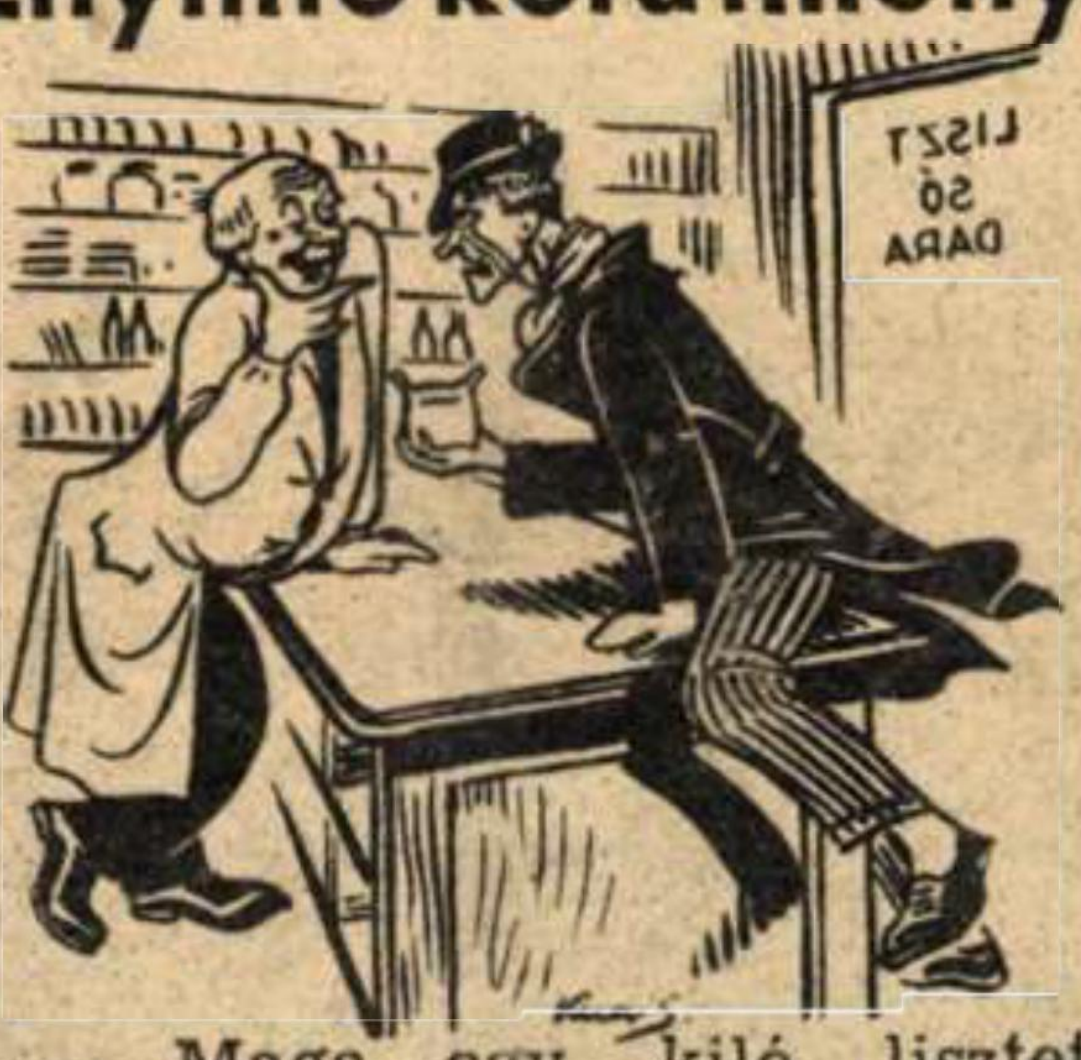

— Maga egy kiló lisztet adott el, és kiderült, hogy gipszpor volt!

— Ez igaz. De tessék figyelembe venni, hogy nem volt meg a kiló!

A legingyenebb humor

Számos helyen súlyos gondokat okoz a hideg ellen való védekezés. Közöljük kedves olvasóinkkal, hogy az Akácfa-utca 5. számú bérház lakói már sikeresen megoldották ezt a problémát. A ház kilincsre csukott kapuján ugyanis ez a nyomtatott tábla olvasható:

Védekezzünk a hideg ellen!

Csukjuk be a kaput!

A MABI-ban

Orvos: Mi a neve?
Paciens: Sötét Ödön.
Orvos: Panasza?
Paciens: A mutatóujjam megfehéredett és nagyon fáj.
Orvos: Akkor rossz helyre jött. A gazdasági rendőrségre kell mennie...
Paciens: Miért, kérem?
Orvos: Mert, úgy látszik, gennyesre kereste magát...

LUDAS ÚRNAK!
Karácsonyra nincsen gondja,
mert ajándékát a legolcsóbb és
legjobb helyen vásárolja:
Gold László **bőröndösnél**
Baross-tér 15. Tel.: 224-890.
(Keletivel szemben)
ÖNNEK IS AJÁNLJA

Aszongya

Tolnay Klári

— Egy barátnöm meséli, hogy a viceházmesterük, valami Strompf nevű fiatalember aktiv nyilas volt annakidején, de most persze már semmi baja, mert kiengedték. Nos, ez a Strompf legutóbb nagyon elegánsan álldogált a ház kapujában.

— Uj ruhája van Strompf úr? — kérdezte a barátnöm.

— Igen — felelte az — most kaptam a Jointtól.

— A Jointtól? Ugy tudom, hogy ott csak zsidókat segélyeznek...

Mire Strompf úr felemelte a hangját:

— Micsoda fasiszta hang ez!? Azt hiszi, még ma is különbség van ember és ember között?

Cső, cső, cső, cső, kukoricacső

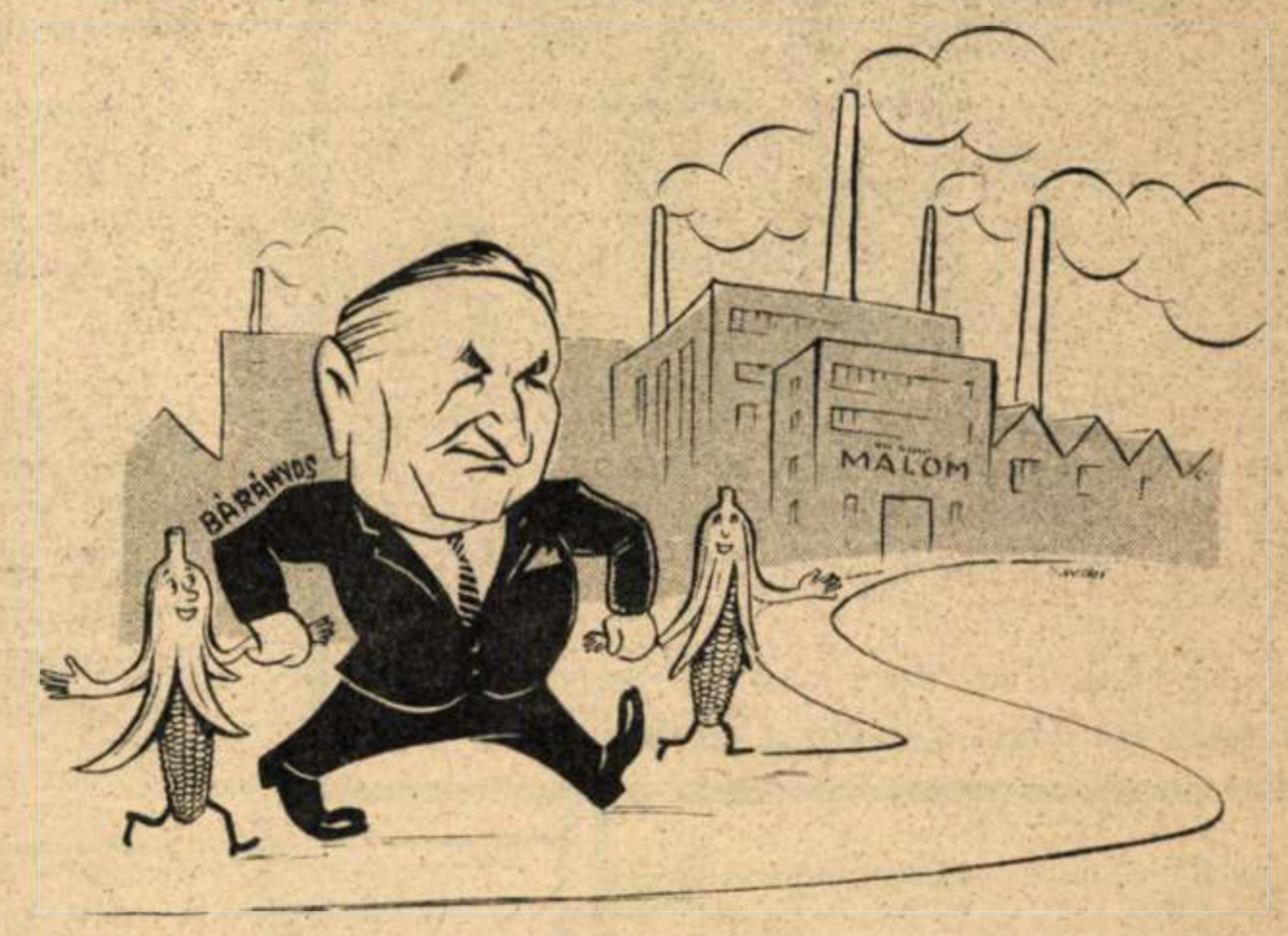

— Mindig mondtuk, csővezető úr, hogy ebben a nagy kenyérhiányban lassanként mi is felőrlődünk.

Vízhatlan esőkabát
Férfi, női és gyermek esőkabátok, rendkivül jó minőségben, nagy választékban. Bermann Fülöp esőkabátüzem, Bajcsy-Zsilinszky-út 33., az udvarban.
Vízhatlan esőkabát

Három a vicc lám!

1

Péterke bemegy a tisztítóba és átad az üzlet tulajdonosának egy csomó gallért.

— A papám összes gallérját kicserélték — mondja erélyes hangon. — Azt üzeni, ha nem adják ide azonnal a saját gallérjait, idejön és összetöri az egész pucerájt.

— Hányas gallért visel a papád? — kérdezi a tisztító tulajdonosa.

— Harmincötöst.

— Nahát akkor menj haza szépen és mondd meg neki, hogy csak jöjjön.

2

— Barátom, hogy milyen egy tisztességes hely ez a Marabu-kávéház — áradozik barátjának Bukovácz.

— Miért?

— Mert egy fél éve ott felejtettem az esernyőmet és most, hogy bejöttem érte, hát megtaláltam.

— És biztos, hogy ez a te esernyőd?

— Nem. De mégis csak szép ez a becsületesség...

3

Pistike állandóan intőket vitt haza, a legutóbbi intőkonferencia alkalmával hármat is. A szigorú papa erre elhatározta, hogy kiveszi fiát az iskolából. Ezért felkereste az osztályfőnökét és így szólt hozzá:

— Kedves tanár úr, tekintettel arra, hogy a fiam úgysem akar tanulni, elhatároztam, hogy nem taníttatom tovább. Szíveskedjék ezt tudomásul venni.

— Tökéletesen igaza van — helyeselt az osztályfőnök — de még legalább két hétig engedje iskolába járni a gyereket.

— Miért?

— Mert most fogjuk tanulni az ablativus abszolutust, meg a [illegible]ivusszal járó prepoziciókat és ha a fiú már kimegy az életbe, legalább vigyen magával valamit...

Tömeglélektan

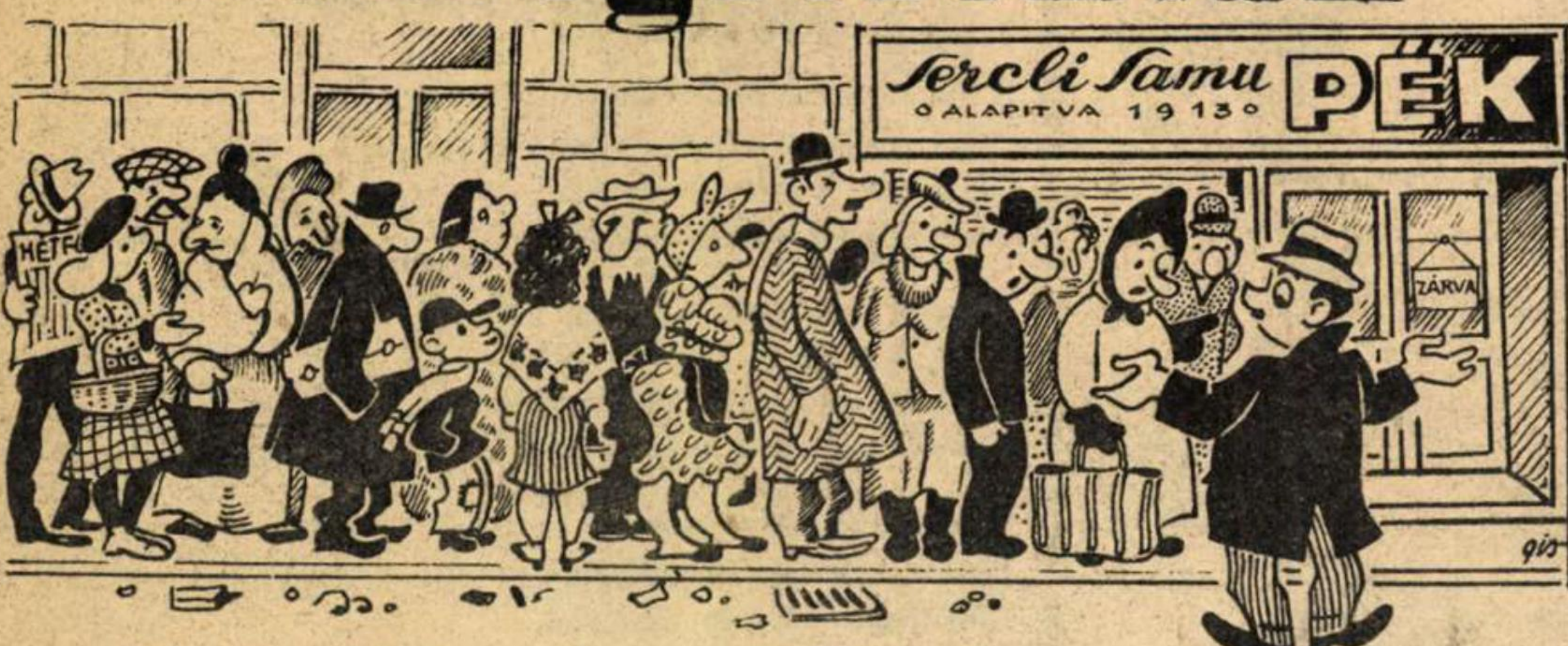

— Miért állnak itt? Nem tudják, hogy péksztrájk van?
— Épp azért jöttünk. Amikor nem volt sztrájk, nem kaptunk kenyeret. Most talán kapunk.

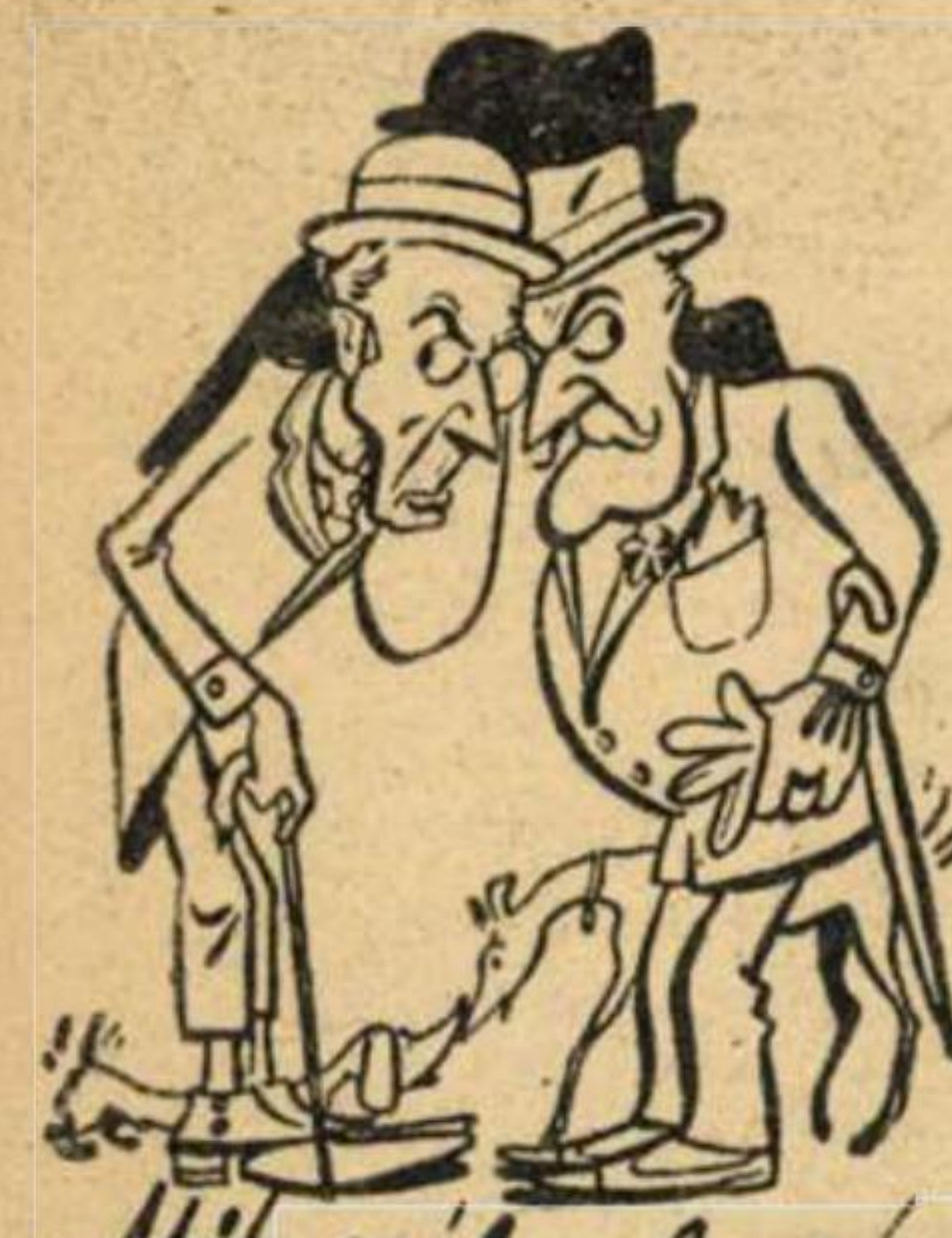

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy megszületett a két-párt-redszer?

— Hát ez meg mi, kérlek? Egypárt-rendszerről hallottam, de a kétpárt-rendszer valami egészen új. Kik alakították meg ezt az érdekes rendszert?

— Eckhardt Sándor és Balogh Sándor ex-kisgazdaképviselők.

— Mi az kérlekalásan, te már ilyen szilveszteri hangulatban vagy, hogy exeket mondasz?

— Erről a két egyívású politikusról nem mondhatok mást, hiszen mindakettő csak ex-tagja már a Kisgadapártnak, mert a héten bejelentették, hogy átlépnek a Demokratikus Néppártba, amit ezennel ök fognak képviselni a parlamentben.

— Ez a párt úgy tudom, nem is indult a választásokon, kérlek.

— Jól gyanítod kérlekalásan.

— De hiszen akkor a pártnak nincs is képviselö tagja.

— Most már van kérlek. Eckhardt Sándor és Balogh Sándor, akik a Kisgazdapártból direkt azért léptek át a Demokratikus Néppártba, hogy ez se maardjon képviselet nélkül a parlamentben.

— Lehet, hogy tévedek kérlekalásan, de én azt hiszem, hogy azok az izék, azok a választók annakidején mint kisgazdapárti képviselöjelöltekre acták le szavazatukat Eckhardt Sándor és Balogh Sándor urakra.

— A[illegible] a választók most kvitte[illegible] kérlek.

— Hogy-hogy kérlekalásan?

— Mert Eckhardt Sándor és Balogh Sándor is, mint kisgazdaképviselők léptek át a Demokratikus Néppártba.

— Ez nem egészen világos, kérlek.

— Dehogynem kérlekalásan, legfeljebb az áramkorlátozás miatt látod kissé homályosnak.

— Megjegyzem kérlek, egyet még mindig nem értek?

— Mit nem értesz kérlekalásan?

— Azt, hogy kik fogják képviselni a Demokratikus Néppártot a jövő héten?

— A jövő héten? Hogy érted ezt kérlek? Hiszen mondtam már, hogy Eckhardt Sándor és Balogh Sándor fogják kéuviselni ezt a pártot a parlamentben.

— Hogy momentán ök képviselik, azt tudom. De mi lesz, ha jövő héten átlépnek egy újabb pártba?

— Igazad van. Erre nem is gondoltam. Na, szervusz kérlekalásan...

Egy napilap szerkesztőségében

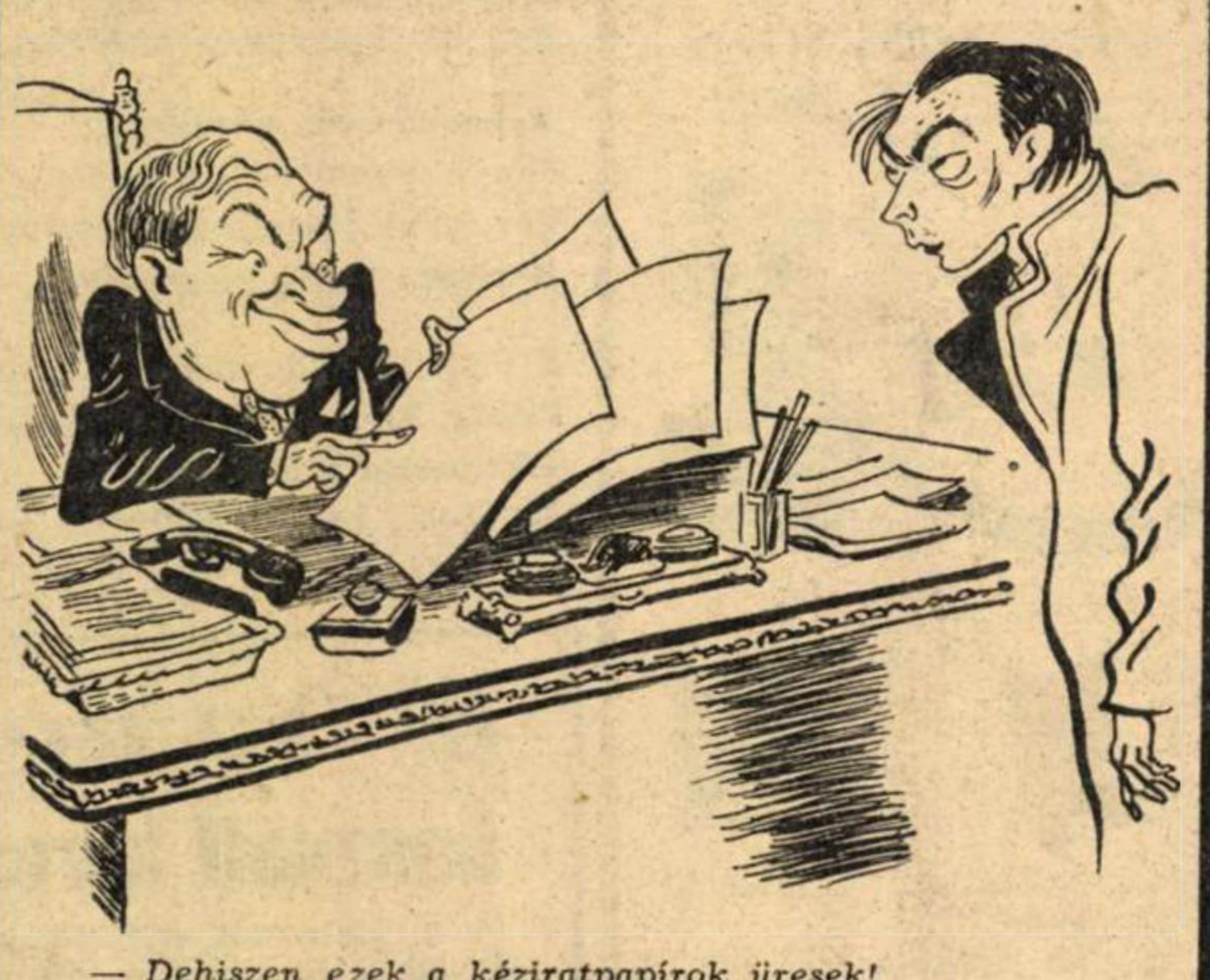

— *Dehiszen ezek a kéziratpapírok üresek!*
— *Gondoltam, így többet kapok értük...*

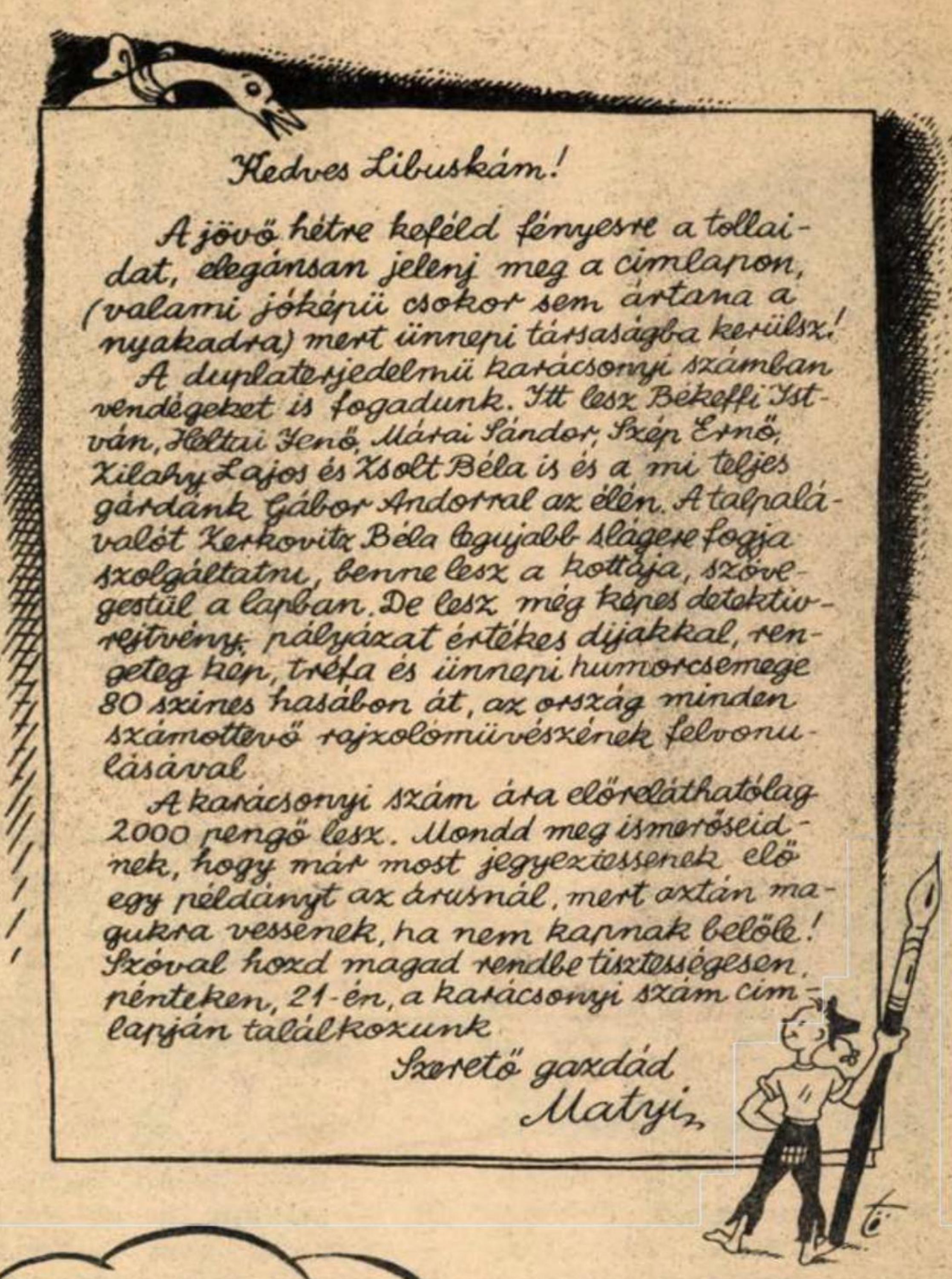

Kedves Libuskám!

A jövő hétre keféld fényesre a tollaidat, elegánsan jelenj meg a címlapon, (valami jóképü csokor sem ártana a nyakadra) mert ünnepi társaságba kerülsz!

A duplaterjedelmü karácsonyi számban vendégeket is fogadunk. Itt lesz Békeffi István, Heltai Jenő, Márai Sándor, Szép Ernő, Zilahy Lajos és Zsolt Béla is és a mi teljes gárdánk Gábor Andorral az élén. A talpalávalót Kerkovitz Béla legújabb slágere fogja szolgáltatni, benne lesz a kottája, szövegestül a lapban. De lesz még képes detektivrejtvény, pályázat értékes díjakkal, rengeteg kép, tréfa és ünnepi humorcsemege 80 színes hasábon át, az ország minden számottevő rajzolómüvészének felvonulásával

A karácsonyi szám ára előreláthatólag 2000 pengő lesz. Mondd meg ismerőseidnek, hogy már most jegyeztessenek elő egy példányt az árusnál, mert aztán magukra vessenek, ha nem kapnak belőle! Szóval hozd magad rendbe tisztességesen, pénteken, 21-én, a karácsonyi szám címlapján találkozunk

Szerető gazdád
Matyi

Jó étvágyat!

Egy terézvárosi kávéház étlapján olvastuk:

MENÜ P 4600

Köményleves
Babfőzelék
Darástészta

Ebéd előtt igyon egy pohár csopakit

P 24.000-ért

Vendégek Pesten

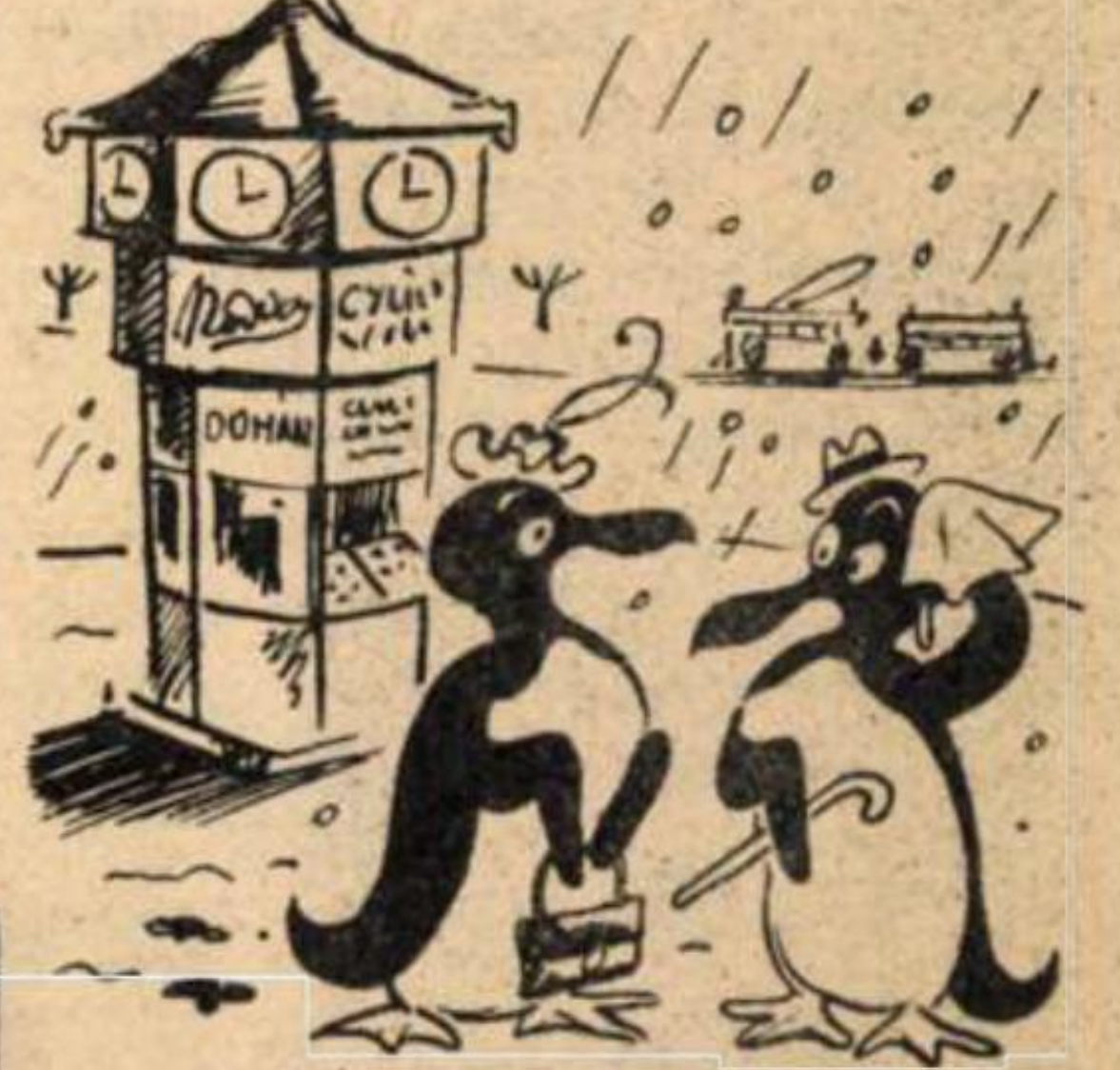

— *Borzasztó, hogy ez az idei tél milyen meleg.*

Ludas Matyi letöri az árakat

Amint tudják kedves olvasóink, egy képeslevelezőlap ára ezer pengő; forgalmiadóval ezerötven pengő. Ezzel szemben a mi módszerünkkel száznyolcvan pengőbe kerül egy szép képeslap — portóval együtt. Hogy ez hogyan lehetséges? Hihetetlenül egyszerű.

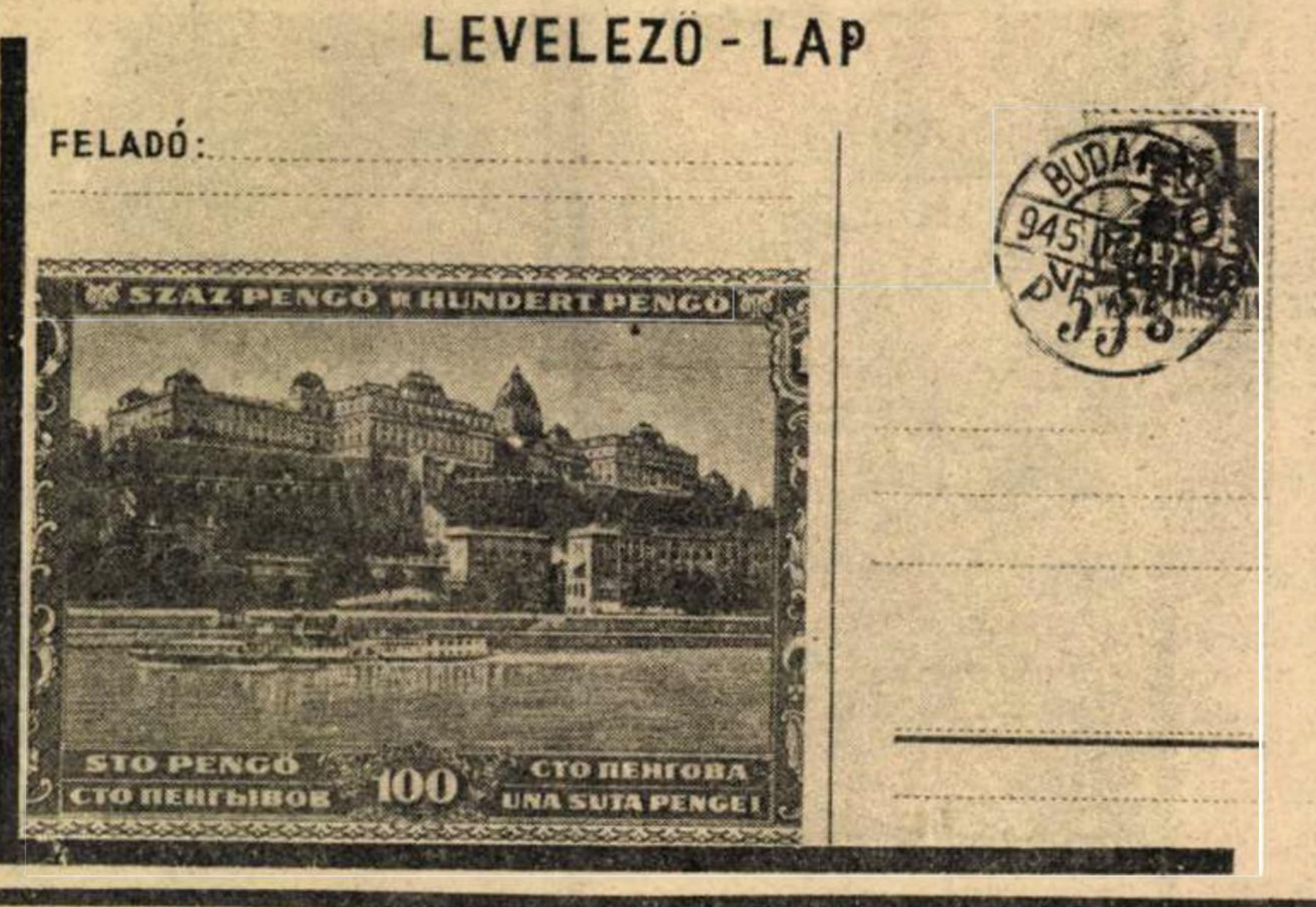

Veszünk egy postai levelezőlapot, az **húsz pengő.** Veszünk rá bélyeget, az **hatvan pengő,** az eddig **nyolcvan.**

Namármost kivágjuk egy száz pengősből a Várlátképét és ráragasztjuk a levelezőlapra, az összesen **száznyolcvan pengő** és van egy izléses, artisztikus képeslapunk.

Szuperügyes emberek még a százpengős maradványait is beválthatják a Nemzeti Bankban, mint sérült példányt.

Ami biztos, az biztos

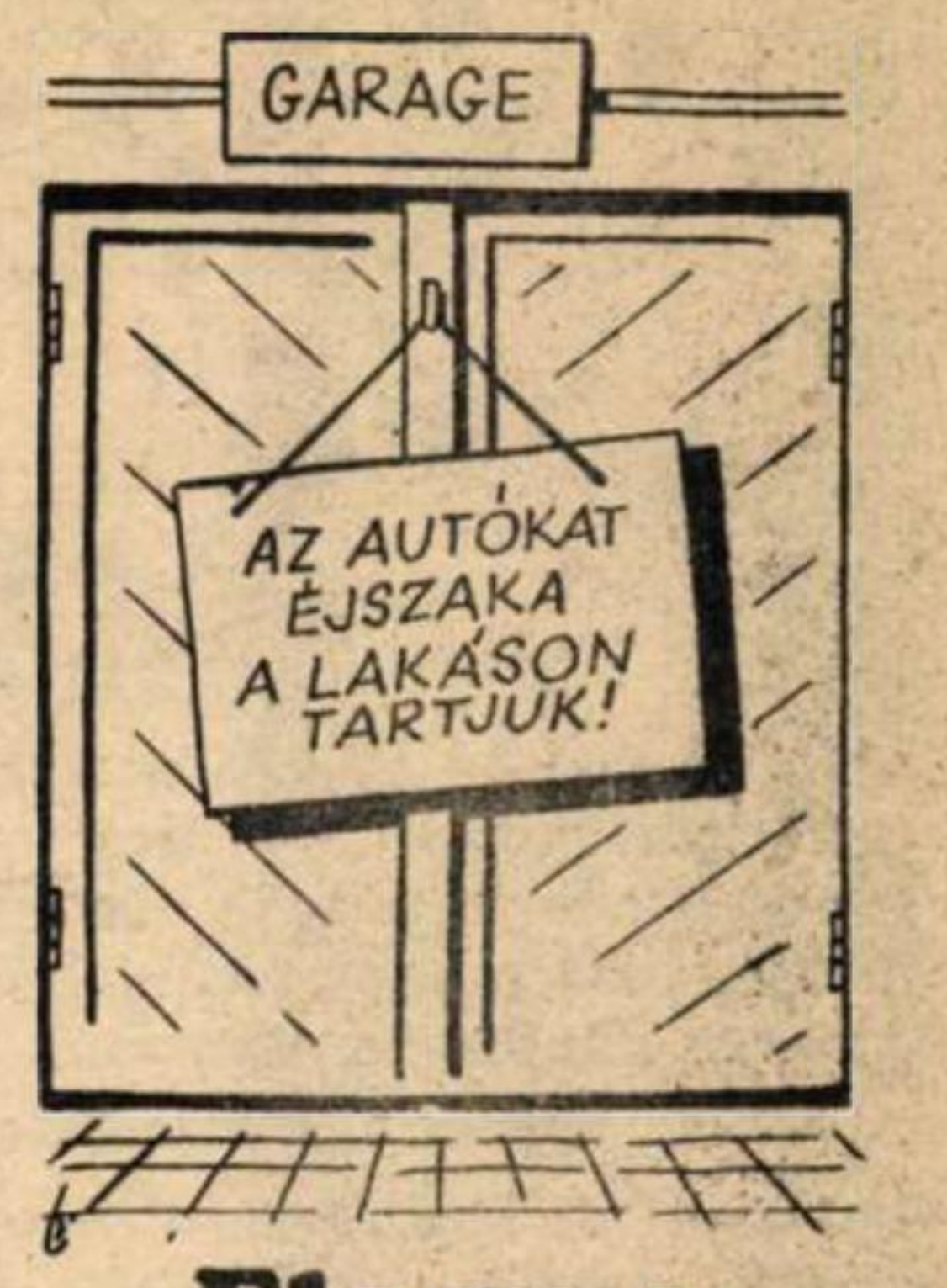
GARAGE
AZ AUTÓKAT ÉJSZAKA A LAKÁSON TARTJUK!

Flegma

— *Mit szól hozzá? Budapestről Washingtonba 65 perc az út stratoszférarepülögépen...*

— *Mondja már. Mi dolgom van nekem Washingtonban?*

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. XXIII.

KUKSI KÁVÉHÁZBA MEGY

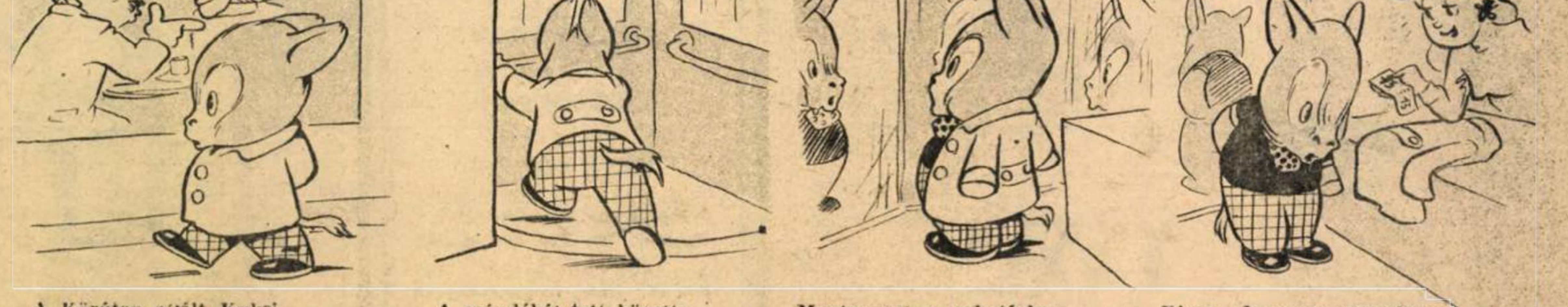

A Körúton sétált Kuksi
S mert programja nem volt semmi,
Megállt egy szép kávéháznál
S így szólt: be kellene menni.

A szándékát tett követte
És mert zene is szólt ottan
Az üveges forgóajtón
Besomfordált izgatottan.

Megtorpant a ruhatárban,
Elbűvölten, megigézve,
Öt Kuksit is látott ottan
A tükrökkel szembenézve.

Ejnye, de megszaporodtam,
Mondta Kuksi karját tárva
S öt kabátra váltott számot
A szép tükrös ruhatárba.

Vigyázz ha jön a vonat...!

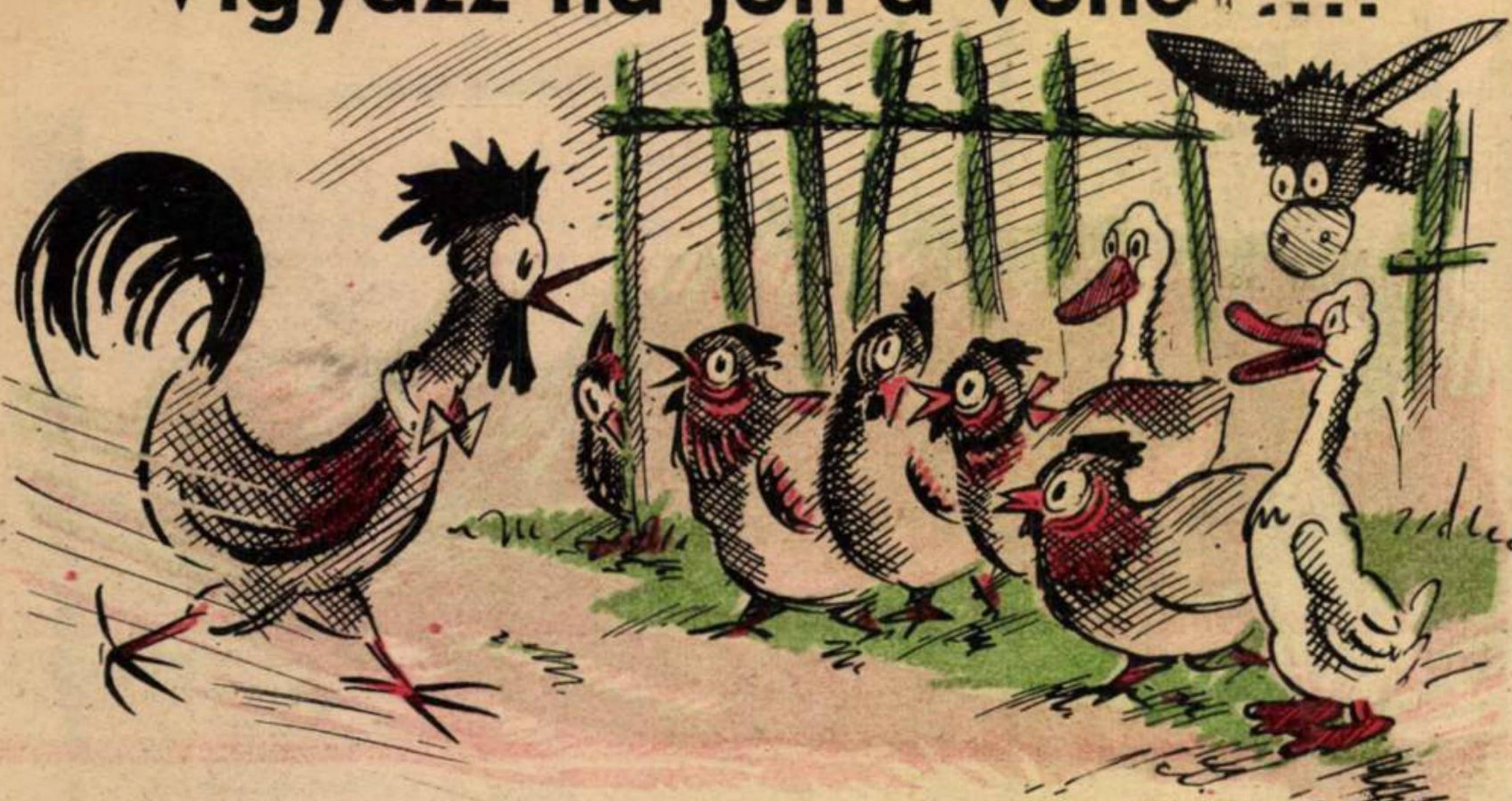

Hölgyeim! Elbújni gyorsan, mert pestiek érkeztek a faluba

1001 ÉJSZAKA 1945-ben

Figyelj, ó Világ Fényessége, Tudományok Ékköve, Próféta Kardja, vén cicaszultán: elmondom néked a derék Ali Baba és a negyven gonosz rabló történetét.

Allahra, derék ember volt ez az Ali Baba. A milliós Bagdad becsületes kereskedői közé tartozott, akik közül egyik szorgalmasabb volt, mint a másik; de mind a kettő nagyon igyekezett.

Egy szép reggelen, amikor a müezzin elkiáltotta a minaret erkélyéről, az „Allah il Allah"-ot, Ali Baba felkelt, elvégezte szokásos reggeli ájtatosságát és áremelését, aztán egy zsák lisztet és egy hízott libát vett a hátára és elindult a városba.

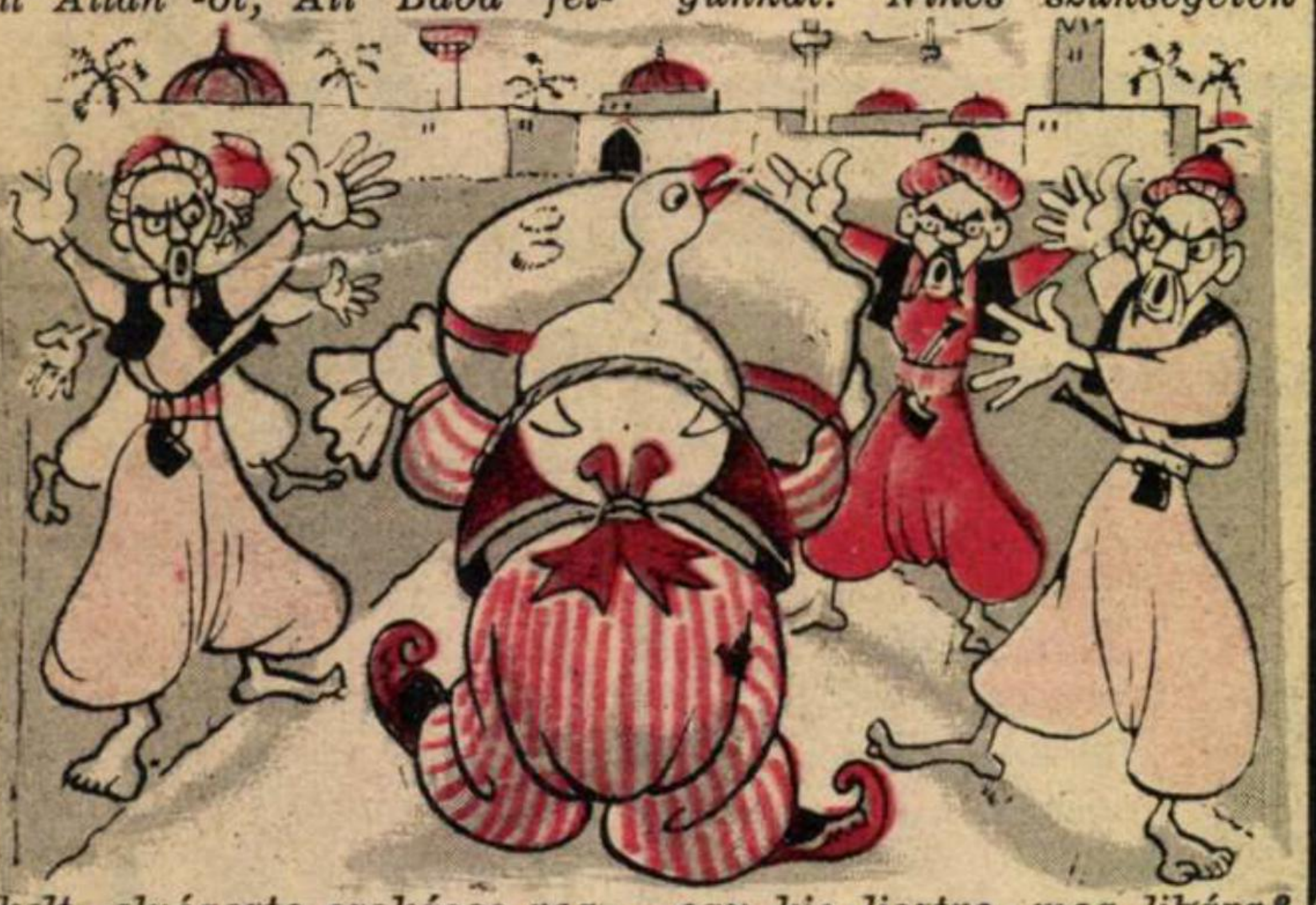

— A próféta szakállára, baj van! — kiáltott fel egyszerre, mert megpillantotta a Negyven Rablót. Rögtön látta, hogy csak rablók lehetnek és nem tisztességes kereskedők, mert az arcuk beesett volt és nagyon éhesnek látszottak.

A rablók elsőrendű szakemberek voltak, egy pillanat alatt körülfogták Ali Babát és már vitték is a barlangjukba.

— Most addig tartunk itt, — mondta a rablóvezér — amíg ki nem váltanak egy marék smaragddal. Ha szegény a családod, zafir is jó lesz, — tette hozzá jóságosan.

Ali Baba türelmesen bólintott.

— Te tudod vezér, te vagy az iparos — mondta és hozzátette tiszteletteljesen: — Allah növessze meg a kötelet a nyakad körül. De addig is csináljunk valamit, hogy el ne unjuk magunkat. Nincs szükségetek egy kis lisztre, meg libára? Amíg megjön a váltságdíj, csináljunk egy kis csereüzletet.

A barlangban métermagasan állt az arany és gyémánt. Alkudozni kezdtek.

Egy óra alatt megkötötték az üzletet. Szegény, derék Ali Baba átvette a gonosz rablóktól az aranyat és a smaragdot, ami a barlangban volt.

Aztán tintát és tollat kért és nekiült megírni a levelet a rablók hozzátartozóinak, hogy váltsák ki őket.

VACSORA NYOLCKOR

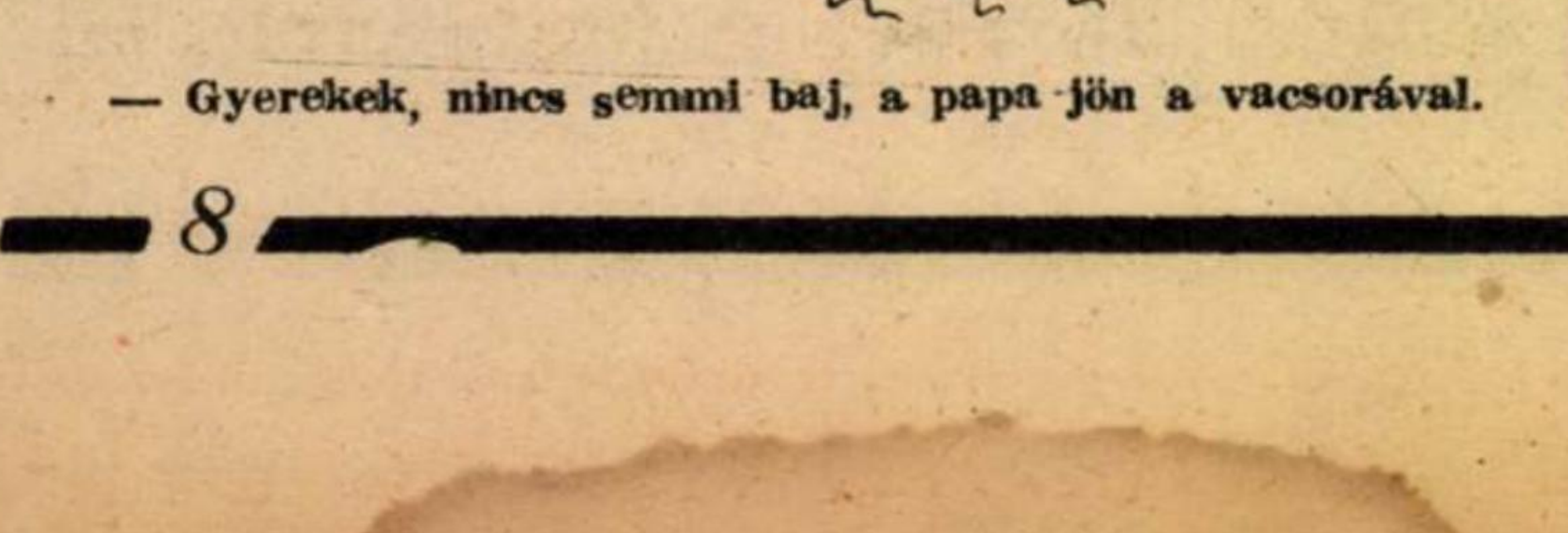

— Gyerekek, nincs semmi baj, a papa jön a vacsorával.

Asszonysors

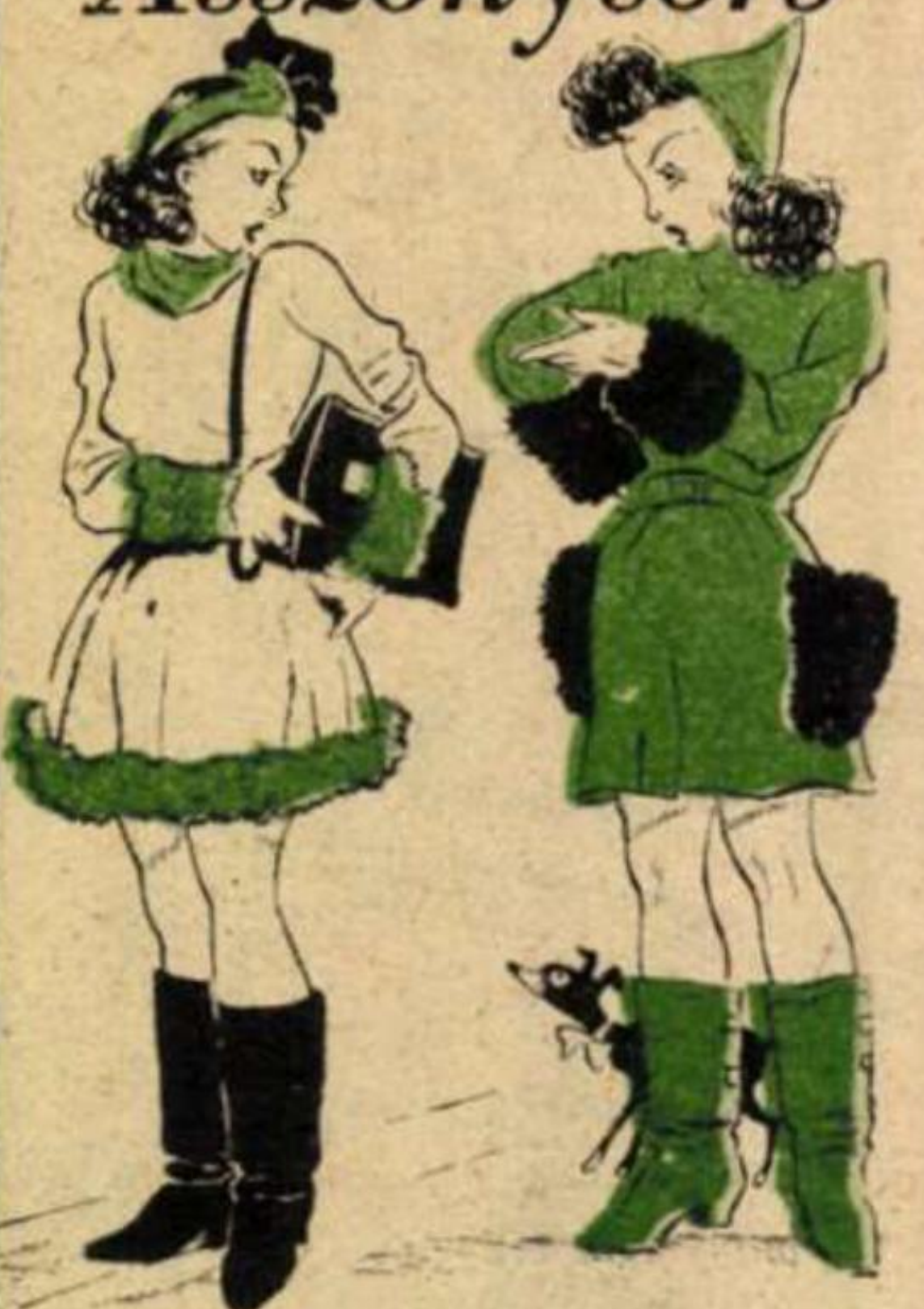

— Nehéz az élet Manci.
— Miért?
— Az uram most már a hivatalában is nyugalomba vonult...

METEOR
CSILLÁR
VI., Podmaniczky-utca 27.
VIII., József-körút 44.

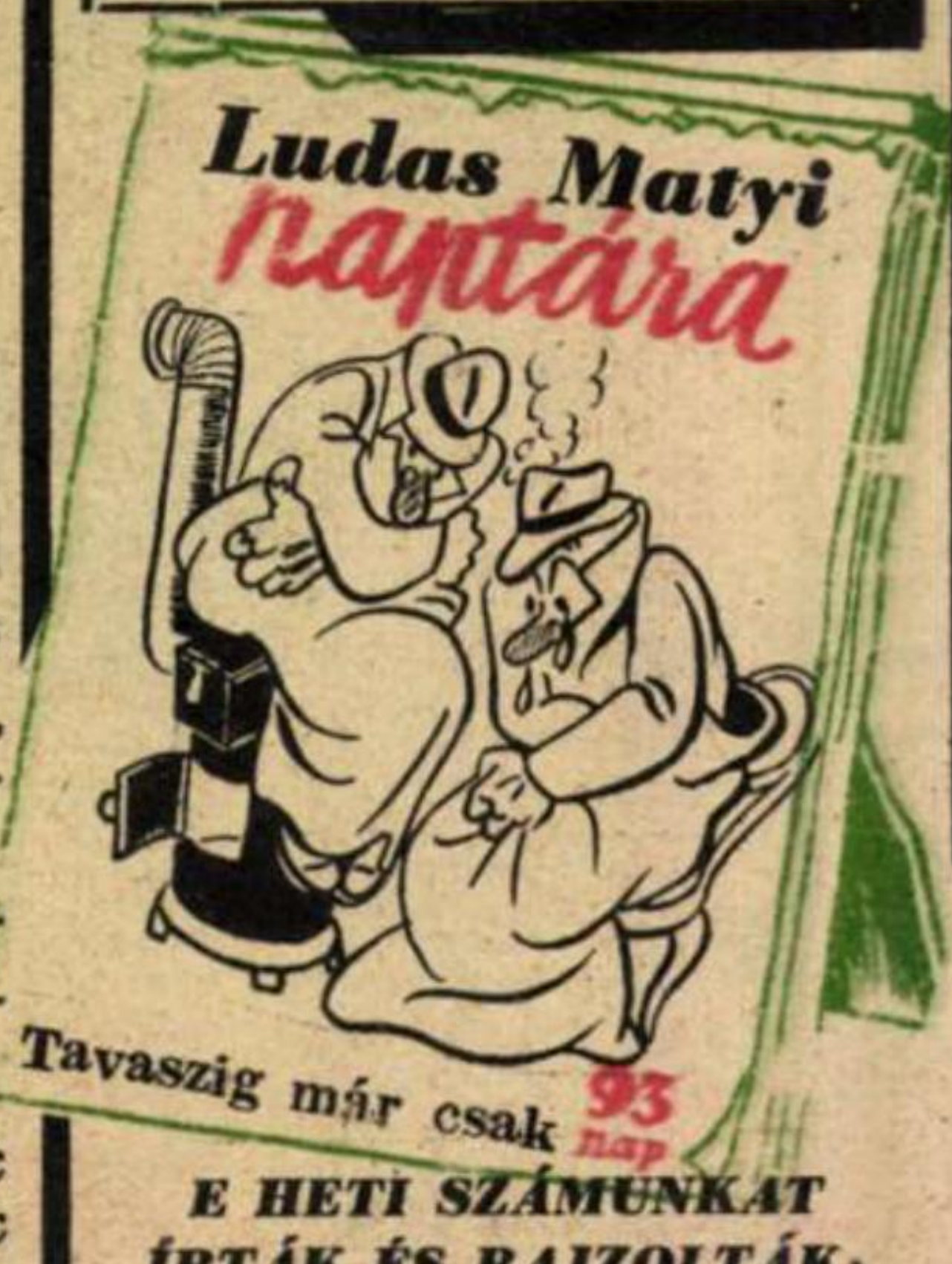

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Bodó Béla
Bondy Endre
Byssz Róbert
Csorna Béla
Farkas Imre
Farkas Lujza
Földi Iván
Gábor Andor
Gergely Miklós
Gerő Sándor
Hidvéghy Ferenc
ifj. Hont Ferenc
Kertész Endre
Kun Sándor
Palásti László
Partos Jenő
Pályi Jenő
Sándor Károly
Shwott Lajos
Szakmáry László
Szegő Gizi
Szűr-Szabó József
Tabi László
Török János
Vasi

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—106 és 188—182
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

DAL az öngyujtómról

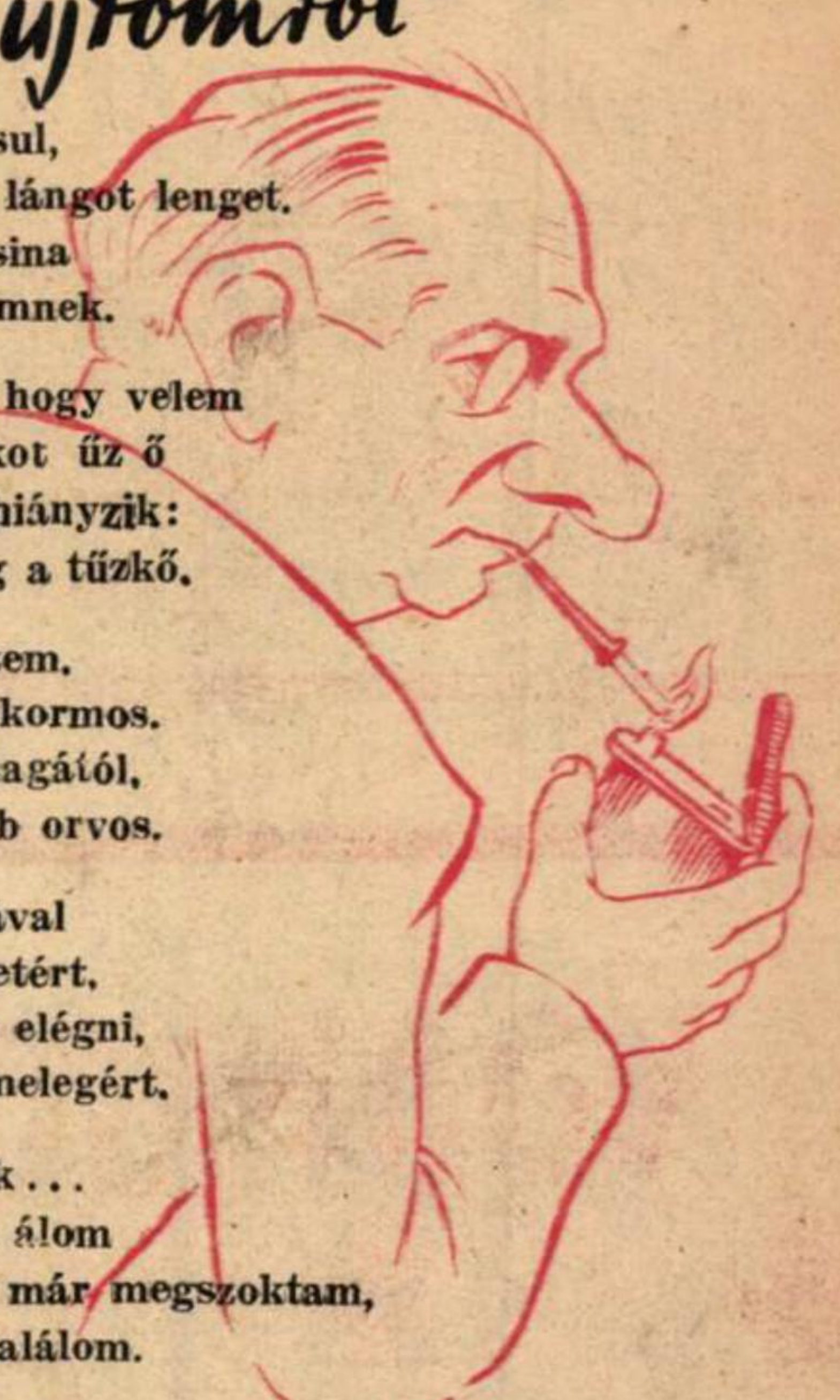

Néha kialszik makacsul,
Majd tüzet gyújt és lángot lenget.
Ez a vén, kopott masina
Hű mása az én életemnek.

Sokszor úgy tetszik, hogy velem
Csak szeszélyes játékot űz ő
Mert valami mindig hiányzik:
Hol a kanóc, hol meg a tűzkő.

Nekilátok: kifényesítem.
Hiába, másnap újra kormos.
Rájöttem: lekopik magától,
Mert az idő a legjobb orvos.

Sziporkázó tanulságával
Az én szívem is egyetért,
Azzal, hogy érdemes elégni,
Egy kis fényért és melegért.

Néha elbúvik, eltűnik...
Fénye a multé, tüze álom
Vén, csúf jószág, de már megszoktam,
Keresem, amíg megtalálom.

S őrzöm. Pedig már ócskavas.
Pislog, kiég; nem tudni, mért...
Előszedem s leteszem újra
Belátom: kár a benzinért!

Farkas Imre

Ne dobja el
használt keresztrejtvényeit!

A jobboldali rejtvényujság munkatársát az ujságíró-szövetség három évre eltiltotta az ujságírástól. Tekintettel azonban arra, hogy azt, amit az igazolás alá vont 1941-től 1944-ig művelt, nem lehet ujságírásnak nevezni, a büntetést kitöltöttnek vette. Az igazolt dícséretért fellebbezett és elkezdte működését. Előszedte régi keresztrejtvényeit és korszerűsítette a meghatározásokat:

Vizszintes sorok:

1. A Fehér Sasrend lovagja	helyett:	*a gazdag nők lovagja.*
2. Hitler fejét övezi	helyett:	*ezért nem dolgozunk. (b-vel kezdődik és abérral végződik.)*
4. Baloldali politikus	helyett:	*jobboldali politikus.*
5. A síneken jár	helyett:	*a síneken áll.*
7. Tüzelőanyag	helyett:	*vitrintárgy.*
10. Milliomos	helyett:	*felvette a hetibérét.*

Függőlges sorok:

1. Az ígéret földje	helyett:	*a beváltatlan ígéret földje.*
3. Lemondunk róla csak ágyú legyen.	helyett:	*bűnhődjék, akinek a fején van.*
4. Gazember!	helyett:	*Igaz ember!*
6. Judeoplutokrata rágalom	helyett:	*a világtörténelem legszörnyűbb tömeggyilkossága.*
8. Hálókocsi első osztály	helyett:	*lapos tető egy vagónon*
9. A legnépszerűtlenebb fővárosi közüzem	helyett:	*a legnépszerűtlenebb fővárosi közüzem.*

Rossz idők jár[illegible]k

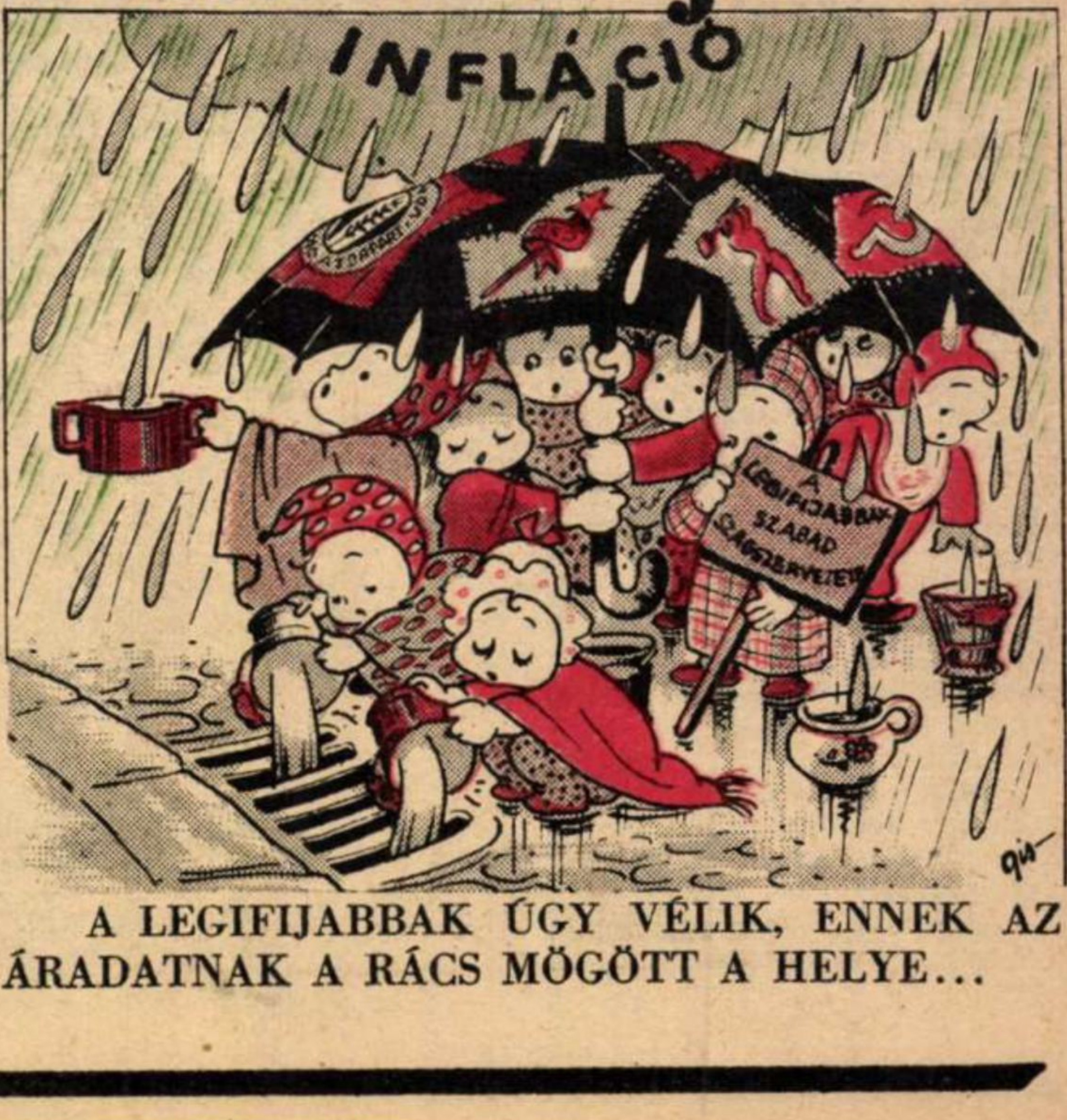

A LEGIFIJABBAK ÚGY VÉLIK, ENNEK AZ ÁRADATNAK A RÁCS MÖGÖTT A HELYE...